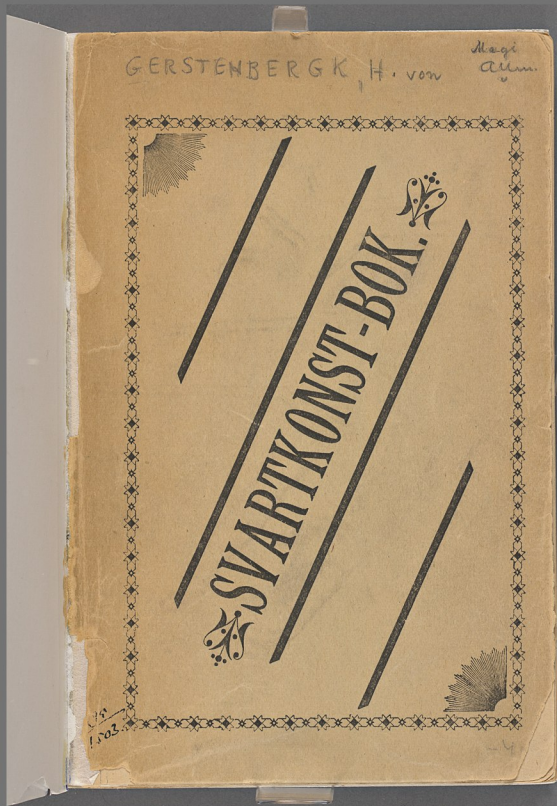

Gerstenbergk, Henrik von

Svartkonstboken eller Den afslöjade naturen, dess ...

Tryck 42 A

Tillkomstår 189-?

Digitaliserad år 2015

National Library
of Sweden

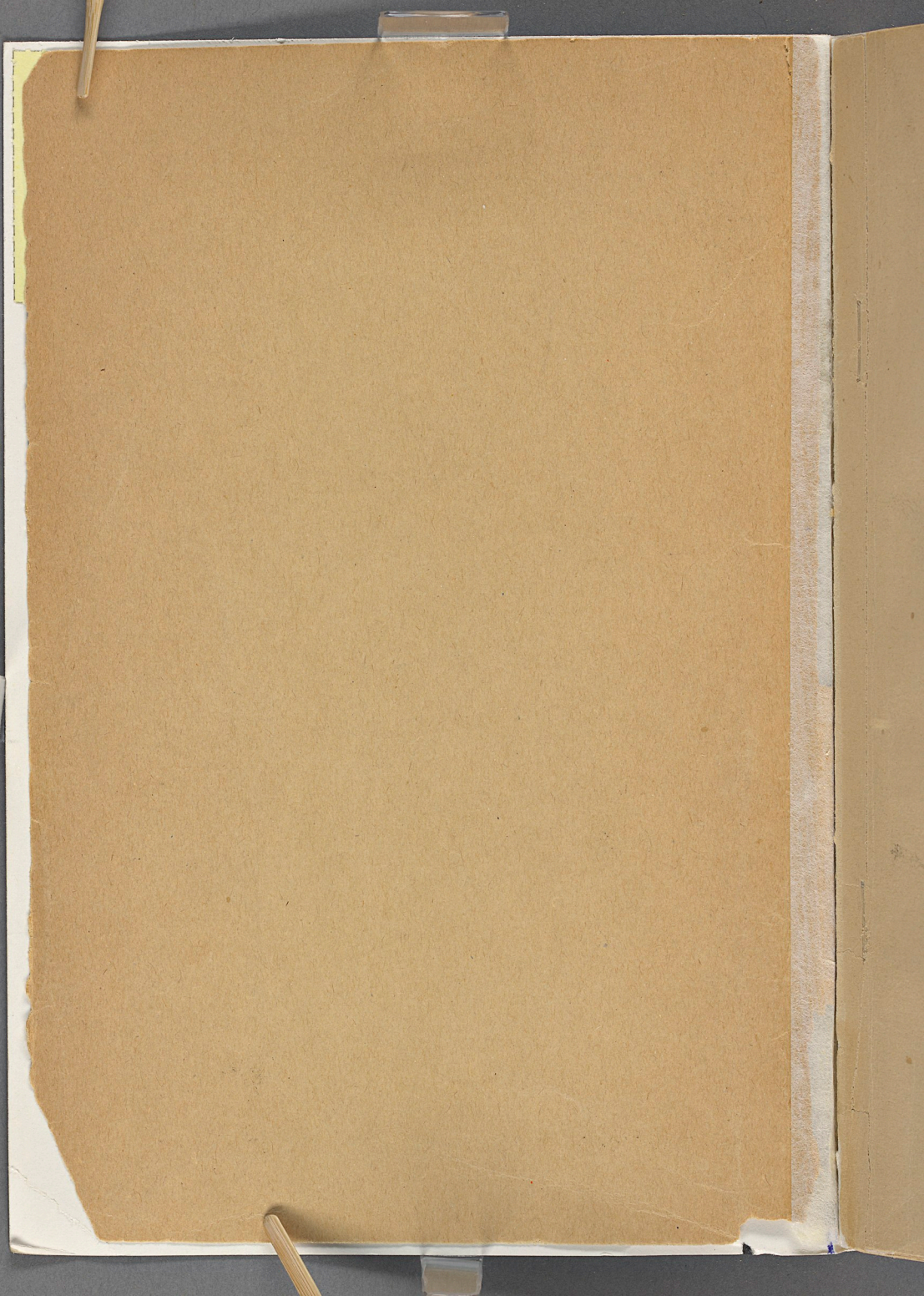
GERSTENBERG K. H. von

Magi
Album

SVARTKONST-BOX.

1503

SVARTKONST=

BOKEN,

— Eller —

Den afslöjade

Naturen,

Dess

Sympati och Magnetism.

En blick bakom förlåten i
templet, innehållande
mer än 700 gyllene regler för
dem, som på egen hand vilja
bota sjukdomar och sårnader,
jemte råd för Landbrukare,
Roskapskötare, Fiskare
och Jägare.

Af

Henrik von Herstenberg.

MINNEAPOLIS, MINN.
J. LEACHMAN & SON, FÖRLÄGGARE.

FÖRETAL.

Menniskoanden gör dagligen nya segrar inom vetandets gebit. Långe har man både erkánt och förnekat sanningen af det underbara sympatetiska samband, som råder emellan många naturprodukter. Förfsttarens önska är, att genom denna bok bevisa tillvaron af dessa hemliga naturkrafter. En hvar, som skaffar sig densamma, kan dessutom bäst sjelf komma under fund med sanningen af hvad han lærer. Ofta påträffas flera olika kurer för samma sjukdom och i samma sak. I så fall får den, som är i behof af hjälp och råd, ej uttröttas, om han ej genast påträffar det för hvarje fall mest passande och lämpliga medel. Några skadliga medel innehåller icke denna bok. En hvar kan derföre obekymradt anlita dess råd. Författarens lifliga önskan är, att många måtte blifva betjenade af hvad han har att bjuda på.

Författaren.

Att bota tandvärk.

N:o 1. Slå järnvitriol uti ett glas och bind en blåsa deröfver; ställ det sedan i solen eller nära kachelugnen, att det må sönderfalla i ett hvitt pulver. Tag derpå en tandpetare af trä och peta den värkande tanden dermed tills den blöder, beströ tandpetaren derefter med nämnde pulver, invekla den uti en ren linnelapp och förvara den på ett lagom varmt, men mörkt ställe.

N:o 2. Eller peta tanden med en ny spik, tills den blir blodig, och slå den sedan in på ett ställe i källaren, hvarest hvarken sol eller måne hinner med sitt ljus.

N: 3. Eller fukta tummen med spott och stryk sedan utåt pulsådern, från handlofven upp till midten af underarmen på den sidan, der tanden värker, så försvinner värken straxt.

N:o 4. Tag tvål näfra*) (jungfrutvål, bitterblad) och låt den ligga i kallt vatten en stund, tag sedan upp den; lägg den på den värkande kinden, der den skall kvarblifva tills den blir genomhet, hvarefter den nedgräfvnes i gödselstaden.

N:o 5. Man ställer sig vid en myrstack och tuggar på en svart brödskorpa med den tanden, som värker; spottar sedan ut tuggan i myrstacken, då tandvärken för alltid försvinner.

N:o 6. Man tager en böna, borrar hål uti den och inlägger deri en lus; invecklar sedan bönan i en sidenlapp, som bäres om halsen.

N:o 7. Uppsök om våren, då sofran kommer i

*) Polygonum Hydropiper.

träden, ett fläder- eller pilträd af en half arms tjocklek; aflossa på den mot vester vända sidan ett stycke bark, men så, att det med en sida hänger fast vid trädet, och skär ur stammen en trästicka; peta härmed den värkande tanden; inpassa den blodiga stickan på sitt ställe igen och tryck barken till och omlinda den med tvinnadt, rödt garn, så att den åter kan växa ihop. Tandens befrias för alltid från värk. Obs. Ansigtet måste hela tiden vara vändt mot öster.

N:o 8. Rif den värkande tanden med en tand, tagen ur en döds-kalle, och sätt den senare åter på sitt ställe, och låt åter bära döds-kallen dit den förut varit.

Mot lösa tänder.

Man tvättar tandköttet om morgnarna med sin egen urin.

Att befordra tandsprickningen.

N:o 1. Gnid barnets tandkött ofta med di och gif det äfven välling, som deraf är beredd.

N:o 2. Eller låt fadern till barnet gnida tandköttet med sin högra hands tumme.

N:o 3. Eller häng en tand af ett ett-årigt föl omkring barnets hals.

Att barnet må få friska och starka tänder.

Detta vinnes genom att i en ek inkila den första tand, som barnet faller.

Att fördrifva hufvudvärk.

N:o 1. Tag en annan persons venstra hand i din högra och låt honom lägga sin högra hand på det värkande stället.

N:o 2. Eller bind ett fruntimmersflor omkring hufvudet.

N:o 3. Sitter hufvudvärken i bakre delen af hufvudet, så är det ett godt medel att hålla den ena handen på det värkande stället och den andra på pannan.

Emot gikt i hufvudet.

Lägg den ena handen på hjertgropen och stryk egen saliv med den andra på det lidande stället.

Mot smärta i halsen.

N:o 1. Stryk en stund saliv med tummen utåt pulsådern på den värkande sidans arm, från handlofven uppåt till midten af underarmen.

N:o 2. Eller bind om aftonen kring halsen en strumpa, som tillhör en stark person, helst af motsatt kön med den sjuke.

Om sättet att från ansigte och händer borttaga vårtor.

N:o 1. Tag ett hårdt äpple, helst ett omoget smultronäpple, och skär det midt itu; gnid derefter vårtorna starkt med äpplets inre sidor (om möjligt så att de blöda), sammanbind sedan båda hälfterna af äpplet med en tråd och nedgräf det under en rännensten eller kasta det i en ström. — Så snart äpplet är förruttnadt, gå vårtorna bort.

N:o 2. Tag en lång, tvinnad tråd och knyt deraf en ögla omkring hvarje vårta, lossa sedan alla öglorna och gör af hvardera en knut på tråden, motsvarande vårtornas antal. — Begräf derpå tråden på ett ställe, der den snart kan förmultna.

N:o 3. Eller bestryk vårtorna, på den timme månan blir full, med hvar sin särskilda ärt; bind derpå alla ärtorna in i en gemensam ren linnelapp och kasta denna bort bakom dig, så försvinna alla vårtorna.

N:o 4. Smörj vårtorna med en fläskbit af ett nyss slagadt svin och begraf den i jorden. När fläsket ruttat affjälla vårtorna.

N:o 5. Eller gnid vårtan med maghinnan af en nyss slagadt höna och nedgräf den på ett ställe, hvar-est den fort kan förruttna.

N:o 6. Eller afskär om våren eller sommaren en pilqvist och aftag barken och utkläm med fingrarne saften och bestryk dermed vårtorna.

N:o 7. Eller afskär med ett snitt nedifrån uppåt en liten qvist på ett frodigt askträd; — gnid dermed vårtorna och förvara den sedan omsorgsfullt på ett kallt och dunkelt ställe. Obs. Det måste företagas under nyet och före soluppgången.

Emot hästsjukan "öfverben."

N:o 1. Gå en söndagsmorgon, före soluppgången, till en fläderbuske och tag af densamma ett blad och gnid dermed det sjuka stället; häraf uppstå små blåsor, hvilka man öppnar med en nål. Obs. Detta måste repeteras 3:ne söndagar å rad.

N:o 2. Eller bestryk, alla dagar under nedan, "öfverbenet" med ett gammalt ben och bortkasta detta sedan.

N:o 3. Eller begagna den under N:o 7 straxt förut anvisade kuren med en askqvist.

Medel mot liktornar.

N:o 1. Uppsök ur gödselstaden ett med knä förse-
det halmstrå och gnid dermed liktornen; kasta sedan
strået der det blifvit taget, så försvinner liktornen
helt och hållet.

N:o 2. Eller bind ett stycke fläsk om liktornen
och lät det qvarligga några dagar; tag sedan bort det
och nedgräf det på ett ställe, der det snart ruttnar.

Emot utväxter i allmänhet.

N:o 1. Man gnider det sjuka stället några gånger afsides med färskt fläsk och nedgräver det sedan i jorden.

N:o 2. Under det månen är i aftagande, pålägg fyra gånger efter hvarandra ett plåster, som hvarje gång behålles på några dagar. — Den första plåsterlappen hänges upp i ett träd; den andra nedgräves; den tredje kastas i rinnande vatten och den fjerdre upptrännes.

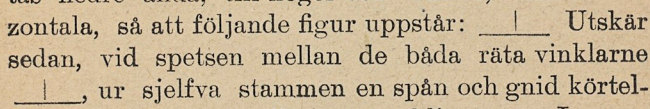
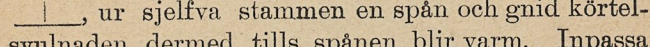
Om sättet att fördrifva halssvulster.

N:o 1. Köp en med lock försedd lerkruga och derjemte en badsvamp, men pruta ej på den sednare och laga att betalningen blir ett udda tal. — Upphemta i krukans den urin, som på trenne gånger afsöndras, och inlägg deri äfven svampen och hufvudet af en gädda; tillsmeta sedan locket väl med lera. Då denna torkat, inkokas alltsammans, hvarvid man i början måste begagna en mindre stark eld och sedan öka densamma. — Förbränningen fortsättes, tills ett pulver erhålles, hvilket inlägges i en flaska, hvarpå hvitt vin slås. Flaskan bör ofta omskakas. Dagen efter fullmånen's ingång börjar den sjuke att fastande dricka ett glas deraf och fortfar härmed under hela nyet alla morgnar. — Skulle så behöfvas, fortsättes kuren vid följande fullmånen's ingång, men ej under nedanet.

N:o 2. Låt den sjuke med sin hand ihjälkrama en nyss fångad mullvad. Förbränn derpå mullvaden i en liten, med lock försedd jerngryta, till ett pulver och ingif den sjuke detta i en ärtsoppa, så förgår sjukdomen inom 9 veckor.

N:o 3. Uppsök 3ne dagar före nyets ingång en

ung ek med tunn bark; skär ur den ett stycke i form af en fyrkant, tre tum i qvadrat; borra innanför den öppnade barken, med ett halft tums borrhål, ett tre tums djupt hål och uppsamla varsamt hvarenda spån; fastbind barken sedan med en tråd. — Omkring den sjukens hals lägges nu dessa spånor och derjemte låter man honom svettas några gånger. — Samma timme, som nyet ingår, aftagas spånorna och läggas åter in i borrhålet, hvilket ytterligare tillslutes med en plugg, som göres af en från eken afskuren qvist; derefter tilltryckes barken och fästes noga med trädvas eller koträck. — Obs. Kuren måste ske sommartiden, då sofren finnes i träden, helst före midsommar. Skulle spånorna ej inrymmas i hålet, så kan återstoden, jemte det linne, hvare de legat, nedgrävas under trädet.

N:o 4. Skär i barken på en vid flytande vatten stående pil först ett vertikalt snitt och derpå vid dettas nedre ända, till höger och venster, tvenne horisontala, så att följande figur uppstår: Utskar sedan, vid spetsen mellan de båda räta vinklarne , ur sjelfva stammen en spån och gnid körtel-svulnaden dermed tills spånen blir varm. Inpassa densamma så på sitt ställe igen och tilltapp barken med trädvas eller med en tråd.

Att läka sår fort, utan smärta och varbildning.

N:o 1. Tag det instrument, hvarmed såret skett, och stick detsamma i ett fläskstycke och låt det kvar-sitta der, tills såret läkts, hvilket går raskt.

N:o 2. Tag af det på första sidan, N:o 1, beskri-fna jernvitriolspulvret och beströ dermed det med friskt blod fuktade instrumentet, som anbragt såret; inlinda detsamma i en linnelapp och förvara den på ett lagom varmt, men bra mörkt ställe. Såret omlin-das likaledes med linne, som ej aftages på några da-gar, då läkning redan inträffat.

N:o 3. Uppsamla litet af blodet i ett glas, på hvars botten man lagt ofvannämnda pulver; ställ det sedan på ett mörkt, torrt och kallt ställe; men tvätta sjelfva såret endast med vatten och bind en linnelapp om.

N:o 4. Man tager svinfett, vildsvinsfett och björnister (af en hane), ett halft skålp. af hvardera; trenne halfva äggskal, fulla af renade och pulveriserade regnmaskar; mossa, vuxen på en dödskaile, helst en förbrytares; 4 lod blodsten, 6 lod finrifven röd sandels och 6 lod lungört*). — Här af beredes, med litet vin, en salva, hvars sårläkande kraft är stor. — Om någon är sårad, så skaffar man sig vapnet eller instrumentet, hvar med han sårats. — Känner man huru långt instrumentet gått in i köttet, så smörjer man blott på detta stycke; men är detta obekant, så måste man smörja vapnet helt och hållet. — Vid sår, som skett genom hugg, smörjer man från ryggen nedåt eggen till; och vid sticksår börjar man upptill och närmar sig så till spetsen, hvarigenom läkningen blir fullkomlig; då deremot, om smörjningen begynner vid spetsen, såret blott läkes upptill. — Den sårade har intet annat att göra, än att hålla såret väl rent och vid tvättning och rengöring alltid börja upptill och gå nedåt. På såret ombyter han i vatten (eller egen urin) ofta fuktade linnelappar. — Under sådant iakttagande läkes den sårade, om vapnet än är 40 mil från honom. — Obs. Instrumentet måste smörjas dagligen, och den, som ombesörjer smörjningen, måste under hela tiden afhålla sig från allt könsungägn. — Vapnet eller instrumentet skall förvaras på ett ställe, som är hvarken för varmt eller för kallt, och dit sol- och månsken icke kunna komma; äfvensom

*) *Pulmonaria officinalis*.

dam och luftdrag böra undvikas. Med ett ord, man måste iakttaga samma försigtighet, som om fråga vore om den sårade sjelf; ty i vidrigt fall erfar denne plågor i såret. Försummar den sjuke den vanliga sår dieten, så förmärkes detta genast hos vapnet genom röda fläckar på detsamma. Kan vapnet eller instrumentet ej erhållas, så tager man en trästicka och petar i såret, att den blifver bra blodig; hvarefter stickan behandlas såsom om vapnet är nämndt. Gåsfett och vanligt svinister kan, i brist på salvan, äfven användas; dock är ej samma kraftiga verkan att förvänta.

N:o 5. Tag människoblod, linolja och godt fett; blanda det till en salva och smörj dermed sår vapnet, under iakttagande af de i föregående stycke (N:o 4) angifna regler. Kan ej vapnet erhållas, så kan äfven här en trästicka användas. Den sjuke bör alla morgnar tvätta såret med sin egen urin och noga akta det för luftdrag. — I allmänhet är luft, ljus och framför allt månljus högst farligt för sår. Vid tillväxande måne försämras vanligen såren, emedan köttet har mera benägenhet att förruttna i månsken, än i solsken.

N:o 6. Den inre barken af ask (berömd för sin sår sammandragande och läkande kraft) begagnas äfven. Uppsök nemligen på Johannis Döparens dag (midsommardagen), före soluppgången, en ask, och afhugg deraf med ett tag en mot öster vänd gren; af tag så barken och drag sårverktyget alla dagar mellan densamma, så läker såret sig hastigt och utan att hvarken blöda eller varas; men äfven vid denna kur fordras försigtighet. Obs. Är såret icke synnerligen stort, behöfver vapnet ej dragas mer än en gång mellan askbarken. Den, som hämtar barken, måste den dagen icke haft att göra med qvinnor.

N:o 7. Mar afhugger med ett hugg, nedifrån uppåt riktadt, en askgren och bestryker såret eller sårvapnet dermed. Qvisten gömmes sedan väl på ett mörkt och kallt ställe. Blödningen upphör genast och såret läkes snart. Obs. Det måste företagas om våren, sedan bladen äro utslagna och under nymåne före soluppgången. Vidare anmärkes, att såret måste hållas rent med vatten och betäckas med linne.

Att ur ett sår borttaga krut.

Gnid såret med ett färskt, osaltadt fläskstycke, så medföljer krutet.

Att bota skorf i hufvudet.

Bränn tvänne grodor i en väl tillsluten gryta öfver stark koleld; pulverisera dem och strö pulvret på den sjukes hufvud, hvilket bör vara väl öfversmordt med vanligt svinflott; derpå bindes en blåsa öfver hufvudet, och patienten är frisk inom 24 timmar.

Medel mot liggsår.

Liggsår förekommas alldeles, om man före soluppgången dagligen hemtar alldeles friskt åvatten, helst i en tennskål, och sätter det under den sjukes säng.

Om läkning af ridsår.

Tag af hästens saliv och stryk dermed på såret.

Emot brännskador.

Stick den förbrända lemmen genast i kallt vatten och gnid den derefter en stund, så äro inga farliga följder att frukta.

Medel emot hvarjehanda knölar och svulster, försakade af kraftan, mask m. m.

Häremot har roten af den "knöliga flenörten"*) (thorsnässla) visat sig nyttig. Växten har fyrkantig stjelk; bladen, liknande nässlans blad, vidrig lukt; roten är hvit och försedd med många små knölar. Roten bör upptagas och begagnas i nedan. Man hänger nemligen ett udda antal friska rotknölar på en tråd omkring halsen; men af sjelfva roten beredes ett pulver, hvaraf ett quintin tages hvarje morgon och afton.

Medel mot ledsvamp.

N:o 1. Tag en gammal trasa, som händelsevis påträffats hängande i en törnehäck; gnid det sjuka stället dermed och bortkasta sedan trasan, utan att se dig om.

N:o 2. Begagna vid sårs läkning, under N:o 7, redan anförda kuren med askqvisten.

Om reformars fördrifvande.

Först sönderklöses reformen och sedan sömrjes den, om morgonen, med nyktra spotten af den sjuke och om aftonen med hans öronvax.

Emot rötsår som varas.

N:o 1. Tag en ny ljusveke och gnid det elakarade såret dermed och lägg vecken sedan i en lampa; när den så brunnit upp, är såret läkt.

N:o 2. Samma kur, som under N:o 2 vid ledsvampens behandling, rekommenderas.

*) *Serophularia nodosa*.

Medel mot spikbölder, finnar, ögonvigel och skägffinnar m. m.

Bestryk dem med nykter morgonsaliv, så försvinna de raskt.

Att bota skabb.

Man låter den sjuke under trenne dagars tid begagna ett lintyg, som ett fruntimmer nyttjat under menstruationen.

Emot fulslag.

N:o 1. Bind en lefvande regnmask om den värkande fingern, och låt den ligga orubbad på, tills den dör, så lindras värken.

N:o 2. Stick den sjuka fingern i örat på en katt och kvarhåll den der en stund, så vinnes genast lindring.

Emot bi-stygn.

N:o 1. Man uttager gadden och sönderkrossar biet vid stygnet.

N:o 2. Men kan man ej få fatt på biet, så tvättar man det stuckna stället med egen urin, eller, om man är fastande, med saliven.

N:o 3. Stick handen på ett visst ställe och för den sedan öfver ansigtet.

Emot geting-stygn.

Man låter sitt vatten på marken, rör det tillhopsa med mulden till en gröt och lägger den på stygnet.

Medel mot bålgeting-stygn.

N:o 1. Fånga några flugor och sönderkrossa dem.

N:o 2. Tvätta stygnet med din egen urin, eller, om du är på fastande mage, med saliven.

Medel mot huggormsbett.

N:o 1. Man skaffar sig ormfett och lägger på.

N:o 2. Eller lägg ett torkadt ormhufvud eller en hopskrumpen groda på bettet.

Att bota galen hunds bett eller s. k. vattuskräck.

N:o 1. Tvätta såret genast med egen urin och pålägg hår af hunden, som bitit; bada dessutom dagligen i rinnande vatten.

N:o 2. Eller också begagnar man, efter det såret blifvit tvättadt med egen urin, ett af en galen hunds lefver, hjerta och hjerna beredt pulver, hvaraf tages 3—4 doser under loppet af några timmar. Dessutom måste den sjuke hålla sig i sängen, på det han må svettas väl ut och det ur såret afsöndrade varet äfven lättare kunna utflyta.

N:o 3. Sedan man väl tvättat såret med sin egen urin, lägger man på det en bit askebark, som man tagit från trädet, i enlighet med den vid särs och kräftans behandling gifna föreskrift. Dertill begagnas invärtes förutnämnda pulver af lefver, hjerta etc.

Att begagna emot mjeltbrand och svarta fäkoppor.

Gör omslag af koträck, blandad med god mjölk, och byt ofta om härmed, så läkes denna annars dödliga sjukdom både fort och säkert.

Att bota pest.

N:o 1. Gör ett skillingstort hål uti barken på ett ur ugnen nyss uttaget bröd och slå deruti kamfertsspiritus. Lägg derpå först en linnelapp öfver nafveln och derpå ofvannämnde bröd. Betäck sedan den sjuke väl, så att han kommer i stark svettning, då brödet tager pestgiftet till sig, hvarför det bör nedgräfvast i jorden.

N:o 2. Då pesten är förenad med bölder, pålägg-
ges lefvande grodor, den ena efter den andra, alltsom
de dö. Äfven kan härtill begagnas dufvor, på hvilka
stjertpennorna äro borttryckta.

Skyddsmedel mot smittosam sjukdom.

Genom att på bara kroppen bära ett stycke af ett
gräfsvinsskinn skyddas man för hvarje smitta.

Att undvika förgiftning.

Om man på bara kroppen bär roten af en kardti-
stel*). som blifvit uppgräfd tiden mellan båda frue-
dagarne, så behöfver man aldrig befara förgiftning.

Emot svulst i magen.

Lägg en sutare (äfven kallad lindare) på den
sjukes nafvel, men så att hufvudet vändes uppåt;
bind den lindrigt fast med en serviett och låt den
qvarligga 24 timmar; begraf den derpå i gödselstaden.

Emot svullnader i allmänhet.

N:o 1. Drick det tunna af nattstånden skum-
mad mjölk och lägg det tjocka på svullnaden.

N:o 2. Gå stillatigande, bittida på morgonen af
en Maria-bebådelsedag till skogen, och afhugg med
ett hugg en liten björk; bered häraf sågspån och gif
den blandad med bockablod och ättika åt den sjuke.

N:o 3. Vid hårdare svullnader påläggas svarta
snäckor och ombytas tidt och ofta med nya.

Att hastigt stilla såväl näsblod som andra förblödningar.

N:o 1. Uppstår blödnigen såsom eu följd af
för stark månadsrening, så är det ett godt medel att

*) Dipsacus fullnonum.

taga en bit af åkerblomman**) (nåldynor, fickgräs), eller rödarfven***) i handen och qvarhålla den der, tills den blir varm; man kan äfven låta den hänga omkring halsen och på hjertgropen, då samma verkan uppkommer.

N:o 2. Genom att hålla roten af blåklint****) i handen tills den blir uppvärmd, stannar ögonblickligt hvarje blödning; men roten måste vara upptagen vid middagstiden på den dag, som af katolikerna firas under namn af Christi lekamensfest.

N:o 3. Tag i handen, på den sidan der näsborren blöder, och håll fast med tummen en Jaspis-sten, helst en röd eller grön och som är infattad i silfver; detta har en stor kraft att stilla blödningar.

N:o 4. Genom att bära en bit rot af gula svärds-liljan, undgår man alldeles detta onda.

N:o 5. Tag en bit, t. e. en sådan, som hoptvinnar pinnarne i en stege eller af hvad beskaffenhet som helst; bestryk kilens hål med blod och insätt biten sedan i motsatt riktning mot den förra. Blodet stannar då genast.

N:o 6. Man kan äfven med fördel begagna det å sidan 3 beskrifna jernvitriolpulvret, hvarvid man låter blod droppa ned uti ett glas, på hvars botten finnes något af pulvret.

N:o 7. Låt litet blod fördunsta på ett eldkol.

N:o 8. Håll inunder näsan en i en linnelapp sönderkrossad spindel. Eller låt en droppa blod falla på en förbilöpande spindel.

N:o 9. Uppvärm ett stycke bernsten i handen. Eller ombind lillfingret på den hand, som är motsatt den blödande näsborren. Eller om högra näsborren blöder, så böj högra handens lillfinger och tryck den

**) Thalspi Bursa pastoris.

***) Anagallis arvensis.

****) Centaureia Cyanus.

starkt intill flata handen med venstra handen. På samma sätt förfäres, då venstra näsborren blöder.

Att förekomma hicka vid och efter måltiden.

Lägg den gaffel, hvarmed du ätit, framför dig på det sättet, att dess klor äro vända mot dig.

Medel mot nedfallen tungspän.

N:o 1. Beströ den sjukes hjessa med pulveriserad bernsten; försök derpå varsamt att återupptaga samma pulver med litet surdeg. Då detta lyckats, lägges surdegen i en linnelapp och bindes denna ännu en gång på patientens hjessa. Härigenom uppdrages tungspenen snart igen.

N:o 2. Klyf ett hårdkokt ägg midt itu och strö bernstenspulver på både gulan och hvitan; fastbind det, ännu varmt, på hjessan.

Medel mot stumhet.

Låt den, som är stum, inandas genom munnen ångan af förbrända gamla skor, strumpor, hattar och kläder.

Att återställa förlorad hörsel.

N:o 1. Tag gallan af en laxöring (forell), en ål, en hare och en korp; lägg alla dessa fyra gallor uti en ny, väl glacerad gryta och slå härtill bränvin för 18 öre, tillkitta sedan grytlocket noga. Derpå sättes grytan på elden, der den kvarstår så lång tid, som behöfs för en person att långsamt tillryggalägga 50 steg. Grytans innehåll afkyles derefter till blodets värmegrad och af detsamma indrypes, med en pennfjäder, trenne droppar i det sjuka örat. Påföljande tvenne dagar upprepas samma förfarande, äfven om hörseln redan återkommit. Slutligen anmärkes, att

handen. På
n blöder.

mältiden.

amför dig på
ig.

än.

ed pulverise-
återupptaga
letta lyckats,
les denna än-
igenom upp-

itu och strö
an; fastbind

om munnen
r, hattar och

el.

forell), en ål,
gallor uti en
änvin för 18
Derpå sättes
tid, som be-
ggalagga 50
r till blodets
med en penn-
Påföljande
de, afven om
märkes, att

den sjuke vid kurens genomgående bör ligga till sängs.

N:o 2. Eller vänd ut och in på en af de strumper, du under dagen haft på dig, och bind den så omkring halsen.

N:o 3. Borra i Maj månad ett hål i en ask; insätt i hålet ett rör och upphämta, 5 a 6 dagar, uti en kruka den ur trädet rinnande saften. Derpå upphetas vätskan, och då den blifvit tillräckligt varm, håller patienten örat öfver den uppstigande ångan. Dessutom bör den sjuke, alla morgnar och aftnar, tvätta örat med friskt vatten.

N:o 4. Indryp i den döfves öra di af en qvinna, som ammat 10—12 veckor. I brist häraf kan begagnas urin af ett spädt gossebarn.

Medel mot svindel.

Bär en bergkristall på dig; eller åt hjernan af en liten ekorre eller katt.

Mot vanmakt och dåningar.

Gnid den sjukes hjertfinger med guld.

Emot maran.

Utbred öfver sängen ett hvitt getskinn, så undgår du alldeles detta onda.

Mot sömnsjuka.

Förbränn litet af patientens hår och håll askan under näsan på honom; eller låt den sjuke bära hjeratat af en flådermus på sig.

Emot sömnlöshet.

Den sjuke låter upprepade gånger frotera sig med en borste.

Att kunna vakna på bestämdt klockslag.

Lägg i ett stycke fint tyg så många lagerbärsblad, som timmarnes antal du vill sofva; bind detta fast på hjesshvirfveln och lägg dig så att sofva på venstra sidan.

Att få någon att insomna vid måltidsbordet.

Gif, den du vill söfva, vin, som är blandadt med pulveriserad hargalla. Vill du åter väcka upp honom, så indryp i munnen litet ättika.

Mot ett starkt nysande.

Tvätta händerna i varmt vatten, eller gnid ögon och öron med fingrarna, så afledes retningen från näsan; eller låt någon kittla dig i inre flata handen och under fotsålan.

Att förebygga elaka drömmar.

Upphäng portlack öfver sängen.

Att åstadkomma angenäma drömmar.

Detta vinnes genom att sofva på ett fårskinn.

Att kunna åter erinra sig en förgäten dröm.

Man rifver sig en stund på bakre delen af hufvudet.

Medel att undgå att blifva drucken.

Drick ur ett rått hönsägg, så blifver du genast nykter. Detsamma vinnes äfven genom att omkring hufvudet hafva en krans af murgröna eller att på fingret bära en ring af amethist.

Att utan skada göra ett helt sällskap druckna.

Blanda i vinet rof-frö eller flädervatten, så sker detta snart.

ekslag.
 ra lagerbärs-
 ; bind detta
 att sofva på

sbordet.
 andadt med
 eka upp ho-

gnid ögon
 en från nä-
 anden och.

ar.
 rskinn.

dröm.
 a af hufvu-

n.
 du genast
 t omkring
 eller att på

ruckna.
 n, så sker

Att förtaga vin dess rusanke egenskap och i stället göra det stärkande och kraftgivande.

Uppkoka vinet och låt en guldring under tiden ligga deri.

Att afvänja en person från öfverflödigt supande.

Låt drinkaren förtära bränvin, hvare en ål har dödt, så får han afsmak derför.

Medel att borttaga allehanda födsel- och eldmärken.

N:o 1. Tag, under det månen är i nedan, en lefvande ål och afskär dess hufvud; gnid eldmärket dermed och låt blodet derpå torka. Sedan du upprepat detsamma med tvenne ålar till, tager du alla tre ålhufvudena och begrafver dem gemensamt under en rännen eller en takränna. Så snart ålhufvudena förtruttat, försvinner eldmärket.

N:o 2. Smörj eldmärket med efterbörden af en förstföderska, så förgår det.

N:o 3. Hos äldre personer håller man en död människas hand så länge på eldmärket, att det blifver kallt.

N:o 4. Eller tag ett stycke rått kött och lägg det i armhålan på ett lik, som nyligen dödt. Efter 24 timmars förlopp bindes köttstycket på födselmärket, der det skall kvarligga några timmar; hvarefter det nedgräfvnes i jorden. Detta medel passar bäst för äldre personer; och har med denna kur ett stort, hårbbevuxet eldmärke, inom 6 veckor försvunnit.

Nedel mot ögon-vagel.

Man stryker trenne gånger hvarje morgon med nykter spott på vageln, då den hastigt försvinner.

Mot svaga ögon.

Stryk öronvax i ögoncirkeln, så hjälpes detta både säkert och fort.

Emot blodstrimmor på hvitögat.

Dessa försvinna, om man vid sängdags binder ett stycke rått, ännu varmt kalkkött på ögonen och nedgräver det på morgonen.

Emot hetta i ögonen.

Uppsamla den dagg, som fallit på bladen af Kardtistel och fukta ögonen dermed.

Mot fläckar på ögonen.

N:o 1. Äro fläckarne dunkla, påstrykes harfett; men äro de hvita, så tvätta dem med urin, som är uppblandad med honung.

N:o 2. Bind, vid aftagande måne, ett stycke rot af Lejontanden (munkhufvud, smörblomster, äggblomster, pisenlit) omkring halsen på den sjuke.

N:o 3. Eller stryk, på fastande mage, saliv på ögat. Äfven kan det mot strimmor på hvitögat anförda medlet användas.

Mot sura ögon.

Smörj fågelgalla på en linnelapp och lägg på ögonen, så upphöra de snart att varas.

Mot rinnande ögon.

Detta botas genom att fukta ögonen med törnsrogdagg.

Att förekomma allehanda ögonsjukdomar.

Torka ögonen med de trenne första rosendroppar, som påträffas, så hålla sig ögonen friska under hela året. Äfven bör man undvika personer, som ha sjuka ögon.

Att kunna se i mörker.

Detta vinnes genom att bestryka ögonlocken med blod af en flådermus.

Att befordra hårväxten.

Om det ställe, der man önskar öka hårväxten, tvättas med hundmjölk, så blifver håret både långt och vackert.

Att borttaga fräknar.

För att kunna borttaga fräknar behöfves blott att smörja dem med grodrom.

Mot handsvett.

Gnid händerna mot dörrposterna till ett nytt hus, i hvilket du aldrig varit inne.

Emot ledvridning.

Detta botas genom att binda skinnet af en ål kring leden.

Emot domning i lemmanne.

—ärtill behöfs endast en nyckel, som hålles på det domnade stället.

Medel mot aftyning i någon lem.

Gör, på första eller tredje dagen af nymåne, ett litet sår på den aftynade lemman och upptag på ett stycke oblekt linne några bloddroppar; lägg linne-lappen tillsammans och inknåda derjemte naglar, skurna af händer och fötter, samt hår från alla kroppens delar, uti en vaxbit; gör sedan en tapp af vaxet och insmeta den i ett hål på ett träd (helst en ek) och sätt deröfver en kil, gjord af samma slags träd. Detta är ett godt medel.

Att skydda sig från att få frost i lemmarne.

Tvätta de kroppsdelar, som äro utsatta för förfrysning, hvarje morgon och afton med din egen urin och låt den torka på den tvättade lemman.

Att meddela sin hand magnetisk kraft.

Detta vinnes genom att med handen ihjälklämma en mullvad.

Att kunna göra sig magnetisk.

Ställ dig en klar afton, med händerna utsträckta mot nordvest, och fortfar härmed en stund, så blifver du fullkomligt magnetisk.

Att förekomma farliga följder af ett utdeladt slag.

Detta sker lätt genom att spotta i den hand, med hvilken man gifvit slaget.

Att undvika att skadas genom stötar, fall och slag.

Genom att ständigt bära en med turkos infattad ring undgår man alldeles sådana faror.

Medel att föröka sin styrka.

Nedgräf i en myrstack en butelj godt rödt vin; upptag densamma efter ett års förlopp och drick då och då ett glas af detta vin, så skola dina kropps-krafter otroligt tilltaga.

Att öfverflytta en hästs styrka på en menniska.

Plantera under nymåne en spåmanstistel (karlinrot) uti en jord, som är blandad med säd af en hingst; upptag nämnde växt vid näst ingående ny; åt något af roten och bär det andra på dig; håll dig dessutom i hästens närhet och sof i dess stall, så skall du snart erhålla en jättelik styrka.

Att föröka styrkan i armar och ben.

Gnid armar och ben en tid bortåt med saften "gråbon" (gråböna, binka, bulis, bunrot),

Att befördra läkning af benbrott.

Detta sker genom att ofta insmörja skadan med benolja.

Medel mot svullna ben.

Lägg linneklutar, fuktade med egen urin, omkring benen.

Mot svaga ben, helst hos äldre personer.

Smörj, alla morgnar, i knäveckan med nykter saliv och låt den torka på.

Att fördrifva kramp i vadorna.

Om man håller en nyckel på vaden eller i knäveckan, så försvinner det onda.

Mot ovanan att gå bakut på skor.

Bind en röd silkestråd om foten, så förekommes detta snart.

Emot frostknölar,

Om frostknölarne tvättas med egen urin, så stillas den brännande klådan.

Mot naglars inväxande i tårna.

Förbränn på den sjuka nageln några af dina egna hår och dryp sedan talg derpå och knåda tillsammans det till en deg; bind så en lapp om tån, så att det blir kvarliggande.

Att borttaga trötthet i fötterna.

N:o 1. Sönderstöt stor-groddblad (läkeblad, läke-

bläcker) och smörj fötterna med den utpressade saften, så försvinner mattheten snart.

N:o 2. Om man i skorna lägger blad och stjelkar af Gråbon och Jernörten, tagna åtta dagar före eller åtta dagar efter bartholomeidagen, så förekommes trötthet i fötterna. Samma egenskap besitta äfven bladen af al och ask.

Att skydda sig för törst.

Lägg en bergkristall först i vatten och sedan i munnen, så skyddas du för törst.

Emot trångbröstighet.

Häremot är harlunga mycket tjenlig.

Emot kramphosta.

Denna botas genom att upprepade gånger kyssa ett vackert fruntimmer.

Emot kikhosta.

Tag en sten, som blifvit funnen i en badsump men ej för liten, och häng den vid barnets hals.

Medel mot kolik och magref.

N:o 1. Häng på sängen öfver patienten ett ben af en menniska, så stillas plågorna.

N:o 2. Eller låt en annan person lägga sin hand på den sjukes mage.

Emot förstoppning.

N:o 1. Skala ett äpple och afskrapa en bit af detsamma, men vid den ändan der blomman sutit; gif det åt den sjuke att äta, så blifver han snart rask igen.

N:o 2. Tag ett rörben och instoppa något af den sjukes ekskrementer deri; håll sedan rörbenet i varmt

vatten. Så snart benets innehåll blifvit uppvärmdt, så erfares genast lindring. Att dricka något af egen urin skall äfven vara verksamt.

Emot diarrhe.

Användes samma medel, som strax ofvan vid förstopning omnämndes, under n:o 1.

Medel mot mask hos såväl äldre som yngre personer.

N:o 1. Gif, under nedan, den sjuke en smörgås, på hvilken tumslånga trådändar äro strödda.

N:o 2. Låt mjölkvassla rinna genom en linne-duk och bind denna sedan om lifvet; eller intag förbrända regnmaskar i mjölk.

N:o 3. Torka och pulverisera maskar, som gått från patienten, och gif honom in deraf uti drycken, utan att han vet det.

Att bota stranguri eller svårighet att släppa urin.

Detta hjälpes genom att slå en knut på linnen vid venstra sidan.

Medel mot för mycket pinkande.

Ät en fisk, som blifvit funnen i buken på en gädda; det hjälper säkert.

Att bota den, som ej kan hålla urinen.

Följande medel är osvikligt, äfven för äldre. Slakta ett svin, af samma kön som den sjuke, och tillaga en köttkorf af könsdelen; gif den sjuke denna stekt, men utan att han får veta hvad han äter.

Emot svullna könsdelar.

Tvätta dem med den egna urinen; detta hjälper snart.

Emot hemorrhoider och gyllenåder.

N:o 1. Åt ett gåsägg, som blifvit kokt i ett vatten, hvilket man stillatigande hämtat från brunnen.

N:o 2. Sätt dig med blotta sätet på ett nytt uppvärmdt ekebräde, som är tjockt besmordt med får- eller bockmärg.

N:o 3. Häng mellan skuldrorna en rot af Kålavifven [fetknoppen; käringkål], som har lika många knölar, som antalet af dina gyllenåders-knölar. Så snart roten blir torr, blir du frisk.

Om sättet att bota sädesutgjutning under sömnen.

Låt en fullkomligt oskyldig gosse insamla åt dig frö af ängsryan, och bär dessa på dig, så blir du snart hulpen.

Att återställa förlorad manbarhet.

N:o 1. Detta hjelpes medelst att pinka genom vigselringen eller genom en af björkqvistar gjord krans.

N:o 2. Köp en gädda, men pruta ej på betalningen; bär den till en å och pinka i gapet på den och låt urinen löpa ned i strupen; kasta den sedan ner i ån.

N:o 3. Tag ett nyvärpt, om möjligt ännu varmt ägg; lägg det i en liten gryta och låt din urin deröfver; koka urinen så länge, tills hälften är inkokt, och slå den återstående hälften uti ett rinnande vatten, men med strömfåran och ej emot den; gör sedan en öppning på ägget och lägg det uti en myrstack, som utgöres af röda myror. Så snart ägget är uppätet af myrorna, blir du frisk.

N:o 4. Tag af den, som är oförmögen att göra sin äktenskapspligt, hår från alla kroppens delar och afklipp äfven naglarna på händer och fötter; lägg

detta allt uti en linnelapp och inlägg det uti ett i en fläder borrhadt hål; tillplugga hålet med en plugg af hagtorn. Obs. Att det bör ske trenne dagar innan nymåne ingår. Eller drick en kopp qvinnomjolk så vinnns samma ändamål.

N:o 5. Eller rök könsdelarne med tanden af en död; eller bär en sådan tand städse på dig, så skola dina krafter snart tilltaga.

N:o 6. Samla i Mars och April månader fetknoppar, [kål-allif, karingkål] och tag de tvenne på roten sittande småknölar [helst de på venstra sidan]; skär dem uti 5 a 6 stycken och lägg dem uti en flaska med malagavin; sätt flaskan ned uti hästgödsel och låt den stå der 2 a 3 månader; tag så upp den och drick af vinet efter behag, morgon och afton, så återfår du snart dina krafter.

Om qvinnans månadsrening.

Månadsreningen består på månen och rättar sig efter den, deraf är dess namn taget. — De första 10 åren inträffar med nymånen; de följande 10 åren med nedan och mot slutet af de derpå följande 10 åren upphör den vanligen. Om ett fruntimmer förlorar den, så kan hon begagna följande medel:

N:o 1. Den, som förlorat sina regler, smörjer könsdelarne med bocktalg, så återkomma de snart.

N:o 2. Eller man förbränner ett stycke af en mansskjorta och tillägger blodrot och saft af den straxt ofvanför omnämnda fetknoppen; sammanrör vidare alltsammans och intager det i hvit linolja.

Emot för stark månadsrening.

N:o 1. Upptag på en linneduk reningsblodet och lägg duken öfver natten på magen, ända från naveln ned till qveden.

N:o 2. Eller bär en äkta korall eller jaspis-sten om halsen. — Äfven detta är ett godt medel: Att kasta en med rening fuktad tapp i elden.

Att bevara sin oskuld.

Om du jemt bär en jaspis- eller topas-sten omkring halsen, så får du kraft härtill.

Att kunna veta om en qvinna är mö.

N:o 1. Detta utrönes lätt, om man i hennes drickeskärl slår litet har-galla; ty är hon ej oskyldig, så kan hon ej hålla urinen, utan måste genast låta densamma.

N:o 2. Detsamma händer med en flicka, som ej är mö, om man låter henne lukta på pulver af förbränd murgröna; eller om hon luktar på pulveriserad fetknopp.

N:o 3. Likaledes upptäcker man att en flicka ej är jungfru, om man låter henne kasta urinen på blindnässlor, hvilka då genast förtorka.

Att göra sig älskad af fruntimmer.

Om man bär på sig en bit af ringblomman [solsvicker], inlagd uti ett stycke violett siden, så är man alltid omtyckt af fruntimmer.

Att förekomma afslag af ett fruntimmer.

Den som har på sig spåmansrot och vänderot, [velamsrot; stämgräs], inlagda uti en bit rödt vax, behöfver aldrig befara afslag af någon qvinna.

Emot kärlek, som är uppväckt genom trolleri och besvärjningar.

N:o 1. Om du, mot din vilja, känner dig dragen till en person med en häftig kärlek, så kan den öfver-

vinnas på följande sätt: du tager ett par nya skor eller stöflar på dig; gå sedan så länge tills du blir mycket svettig om fötterna; afdrag då högra skon och slå litet vin eller öl deri och drick, sedan du squalpat om det, alltsammans. Från den stunden kan du icke lida den person, som förut tjusat dig.

N:o 2. Eller utdrick en bägare qvinnomjolk; eller sönderstöt en tand af en död till pulver och röka sig dermed, så försvinner den häftiga böjelsen snart.

Att återuppväcka slocknad kärlek mellan äkta makar.

N:o 1. Uppgräf under fullmånen roten till fetknoppen; gif hustrun deraf, utan att hon vet det, att äta uti en hennes älsklingsrätt, och låt mannen bära roten uti ett violett sidenstycke.

N:o 2. Bered köttbullar af en turturdufvas hjerta och njurar jemte roten af hvita liljan; gif det de oense makarne, så skola de sedan städse lefva i frid och sänja.

Huru ett fruntimmer kan få veta, om och när hon blir gift.

Hon får veta detta, om hon upprycker ett hufvudhår på sig, binder vid hårets rotända en förlofningsring och håller håret med stadig arm uti öppningen på ett glas, så att ringen kan träffa dess sidor. efter en stunds förlopp börjar ringen att svänga hit och dit. Lika många slag, som den gör emot glasets kanter, lika många år fördröjes hennes giftermål; men om ringen alldeles icke vidrör glaset, så betyder det, att hon antingen blir gift inom årets slut, eller också får dö ogift.

**Att åstadkomma att en hustru under hela sitt lif
blir sin man trogen.**

Detta vinnes, om hustrun på bröllopsdagen, utan att veta det, uppäter hjertat af en turturdufva.

Att pröfva sin hustrus trohet.

Häng en magnetsten öfver din hustrus hufvud, då hon sofver, eller lägg en diamant bredvid henne. Är hon trogen, så skall hon då genast hjertligt omfamna dig, men i motsatt fall hastigt springa upp ur sängen.

**Att förmå sin hustru att under sömnen ömtala allt
hvad man önskar veta.**

N:o 1. Skrif din hustrus namn på ett stycke nytt linneväf; lägg detta jemte en har-lefver under hennes hufvudkudde, så svarar hon uppriktigt på allt, som du frågar henne.

N:o 2. Detsamma lyckas dig, om du strör pulver, beredt af dufvohjerta och grodhufvud tillsammans, på din sofvande hustrus bröst; eller lägger hjertat af en korp på hennes hjerta.

**Att kunna få barn af hvilketdera könet man
helst önskar.**

Från första till femte dagen efter månadsreningens upphörande blir qvinnan hafvande med en gosse, men från femte till åttonde deremot med en flicka.

**Huru man efter samlaget kan se, om en qvinna
blifvit hafvande.**

N:o 1. Detta synes lätt deraf, att hon efter samlaget gäspar. Ryser hon deremot straxt derefter, så bevisar detta att hon ej är hafvande.

N:o 2. Låt en engelsk synål öfver natten ligga uti qvinnans urin. Är nålen om morgonen besatt

med små röda fläckar, så är hon hafvande; men äro fläckarne rostfärgade och mera stötande i svart, så är hon det icke.

Medel, som befordra att en qvinna blir hafvande.

N:o 1. Lefvern eller testikeln af ett ungt svin [helst ett vildsvin] är härtill mycket tjenligt.

N:o 2. Att dricka spenvarm mjölk af en ko, som nyligen kalvat, är äfven ett godt medel för fruntimmer, som äro ofruktsamma.

Att undersöka om en person, man eller qvinna, är fruktsam.

Om en lins eller ärta, som en tid legat i den persons urin, hvars fruktsamhet man vill undersöka, går i brodd och skjuter upp, så kan man vara säker om att samma person eger god affelse-kraft.

Att kunna bestämma af hvad kön det barn är, hvarmed en qvinna går hafvande.

N:o 1. Tag pulver af förbrända snäckor och slå det uti den hafvandes urin. Sjunker pulvret till botten, så får hon en gosse, men flyter det ofvanpå urinen, så blir det en flicka.

N:o 2. Eller undersök bröstets beskaffenhet i andra månaden. Är qvinnan hafvande med en gosse, så är det högra bröstet störst och hårdast, men i motsatt fall om det är en flicka.

N:o 3. Finnes mjölk i qvinnans bröst, så låt henne utkrama några droppar i en skål rent vatten. Sjunker mjölken då till botten, så går hon med en flicka, och simmar det ofvanpå vattnet med en gosse. Dessutom befinner den hafvande sig alltid bättre, har bättre aptit och frisk färg, då det blifvande barnet är en gosse, än om det är en flicka.

Kännetecken på hafvandeskap med tvillingar.

Äro båda brösten lika stora och lika hårda, så får qvinnan tvenne gossar; äro deremot båda brösten olika stora och lika mjuka har man att vänta flicktvillingar; är slutligen det ena bröstet hårdt och det andra mjukt, fastän båda lika stora, så kan man vara säker om att få ett barn af hvardera könet.

Kännetecken, som utvisa, att fostret antingen redan är dödt eller dör vid födseln.

Om det bröst, som tillkännagifver hafvandetillståndet, alltjemt blir mjukare; eller om samma bröst tidigt börjar att gifva mjölk och qvinnan deraf blir sjuk; eller om slutligen månadsrening inträffar och qvinnans lynne är mycket nedstämdt och oroligt, så har man skäl att befara en sådan olycka.

Att stärka lifsfrukten och underlätta barnsörden.

N:o 1. Detta sker derigenom, att den hafvande qvinnan omkring halsen bär något af Mistelbusken, eller förtär en annan qvinnas mjölk.

N:o 2. Ett annat godt medel i detta afseende är ock att låta qvinnan bära en Malachitsten på nafveln. Dock bör anmärkas, att stenen, då qvinnan skall föda, måste flyttas från nafveln ned till venstra knäet. Härigenom underlättas födsloarbetet otroligt.

N:o 3. Bind den hafvande qvinnan om lifvet skinnet af en hjort, som blifvit dödadt tiden mellan båda de så kallade "vårfrudagarne".

N:o 4. Låt koka tvenne ägg på vanligt sätt och gif qvinnan ett par matskedar af vattnet, hvare de kokats.

N:o 5. Smörj barnaföderskan på nafveln med ormfett, eller låt henne påtaga en skjorta, som tillhör hennes man.

Att befordra afgången af efterbörd.

Gif barnsängshustrun litet af mannens urin, så afgår efterbörden straxt.

Om de månader, som under hafvandeskapet äro farligast.

Dessa äro 1sta, 2dra, 3dje, 7de, 8de och 9de. Dessutom anmärkes, att ett barn, som födes i 7de månaden, ofta kan blifva vid lif, då deremot de barn, som tillkomma i 8de månaden, sällan lefva öfver åtta dagar.

Medel emot alltför stora bröst.

Om en ung flickas bröst blifva för mycket stora och svällda, så är det ett godt medel att bestryka dem med testiklarne af en fargalt; nemligen det hög-
ra bröstet med den venstra och det venstra med den högra testikeln.

Ett lätt medel att borttaga mjölken från en qvinna, som ej sjelf vill gifva di.

Qvinnan, som vill blifva af med sin mjölk, behöver endast hänga testikeln af en groda på sin nakna rygg.

Att öka din.

Detta vinnes derigenom, att qvinnan bär hvit Pimpinella, (Bockrot) på bröstet.

Medel mot bistöckning och bröstböldar.

N:o 1. Om, vid ett barns afvänjande eller död, modren erfar sprängning och hårdnad i bröstet, så bör hon genast insticka högra snibben af sitt förkläde inunder förklädsbandet vid vensta sidan. Hon skall då snart blifva återställd.

N:o 2. Ett godt medel härför är äfven att lägga

en vanlig hornkam emellan bröststen, dock bör den ej få qvarligga längre, än tills värken upphört, emedan den annars kan förorsaka bröststens totala förminskning. Eller låt den sjuka mjölka litet di på ett strykjern.

Att förekomma sårnader på bröstvärtorna.

Koka en hand full ärter i vatten lå länge tills skalen blifva hopskrumpna, och nedgräf dessa ärter jemte efterbörden, så kan qvinnan vara säker på att undgå sår på sina värtor.

Att bota små barn från hetsigt utslag.

Skär trenne små spånor ur den hink, hvarmed vatten hämtas ur brunnen; lägg dem, jemte trenne ur jorden nyss upptagna regnmaskar, uti en linne-lapp och häng den omkring barnets hals, så blir det snart återställt. Denna kur bör trenne dagar efter hvarandra upprepas, alltid med nya regnmaskar.

Medel mot engelska sjukan.

N:o 1. Afskär, en fredag, naglarne på den sjuke: först på venstra handen och högra foten, och sedan på högra handen och venstra foten. Borra ett hål, med ett halftums borr, uti en ek och inlägg de afskurna naglarna deri; men tillse noga att inga tappas.

N:o 2. Koka ett nyvärt ägg uti den sjukens urin så att det blir hårdkokadt, gör en öppning på ägget och lägg det i en myrstack; kasta sedan urinen, hvori ägget kokats, uti ett rinnande vatten, men med strömmen. Så snart myrorna förtärt ägget, blifver den sjuke frisk.

Emot puckelryggighet hos barn.

N:o 1. Uppsök om våren, sedan löfven slagit

dock bör den ej
upphört, emedan
totala förminsk-
t di på ett stryk-

stvärtorna.

en lå länge tills
uppräff dessa ärter
ara säker på att

utslag.

hink, hvarmed
jemte trenne
uti en linne-
ls, så blir det
e dagar efter
maskar.

a.
e på den sjuke:
ten, och sedan
Borra ett hål,
h inlägg de af-
att inga tappas.
den sjukes urin
ppning på ägget
an urinen, hvori
men med ström-
gget, blifver den

s barn.

edan löfven slagit

ut, ett kraftigt askträd; afskär, under nymånen, en morgon före soluppgången, en gren af trädet med ett enda snitt; bestryk det sjuka stället på ryggen med den afskurna grenen, och förvara den sedan på ett mörkt och kyligt ställe.

N:o 2. Hämta från kyrkogården några ryggkotor, motsvarande de, som äro angripna hos hen sjuke, och bestryk puckeln dermed alla dagar, så skall den snart börja att minskas. När detta inträffar, läggas benkotorna på samma ställe, der man tagit dem.

Att bota bräck.

N:o 1. Drick ur ett nyvärpt, helst ännu varmt hönsägg och fyll skalet med din egen urin; upphäng det sedan i en skorsten. Så snart urinen fördunstat, blifver du återställd.

N:o 2. Uppgräf med roten trenne dagar före nymånens ingång en vit Orkis (ståndpers, karingkål; vit kubu); bind den trenne aftnar i rad på bräcksäcken och låt den hvarje gång qvarligga tills den blifver varm; förvara växten derpå i en kall källare, och plantera den, strax före det nästföregående nyet, åter uti jorden.

N:o 3. Afskär vid aftagande måne, på sätt vid tandvärks botande är föreskrifvet, under barken på en fläder en trästicka af lika längd med bräcksäcken; bind trästicken på det sjuka stället och låt densamma qvarligga tills den blir väl fuktad af svett. Sedan inpassas stickan åter i trädet i enlighet med den vid tandvärk gifna föreskriften.

N:o 4. Afklipp tvenne hårtofsar på den sjuke och inlägg dem i en linnelapp. Inpassa samma lapp uti en skära på ett pilträd, som står på en annan persons egor.

N:o 5. För den sjuke, en stund före soluppgången, till en beteshage; låt honom der lägga sig på ryggen, om möjligt i närheten af en mullvadshög; lägg ett nyvärpt ägg på bräcket och låt det ligga der, tills det blir uppvärmdt. Tag derunder en trästock eller en vanlig gärdesgårdsstör och gör med den ett 2—3 qvarter djupt hål i jorden, mellan den sjukens ben, närmast den sidan der bräcket finnes, men ej förr än straxt före solens uppgång. Derpå bестryker man bräcket, tvenne gånger efter hvarandra, med det uppvärmda ägget och nedlägger det sedan i hålet hvilket igenfyller med mull. Den trästör, som man härvid begagnat, nedkastas i en ström. Slutligen observeras, att denna kur bör företagas tvenne gånger; nemligen först 3ne dagar efter fullmåne, och andra gången 3ne dagar före fullmånens ingång.

N:o 6. Gå i sällskap med en vän till skogen och uppsök en ung ek, som har omkring 2ne tums tjocklek; sönderklyf trädet midt itu ett stycke ofvan om roten och låt din vän hålla de båda hälfterna åtskilda, så att du kan krypa naken igenom öppningen. Sammanbind derefter eken och igensmeta sprickan med ympvax, så skall du snart blifva återställd. Kuren bör företagas om våren, då safven hommit i träden.

Att bota kramp och fallandesjuka.

N:o 1. Sönderstöt ögontanden på ett svin till pulver och gif den sjuke in det i vatten just vid anfallet, så blifver han ögonblickligen hulpen och får aldrig sjukdomen åter.

N:o 2. Likaledes befrias man från kramp, om man städse bär på sig en rot af gula Svårdsliljan. (Vattenslilja, gul diklilja, blodrot).

N:o 3. Uppgräf, under det solen befinner sig i

re soluppgån-
 r lägga sig på
 mullvadshög;
 det ligga der,
 er en trästock
 r med den ett
 an den sjukes
 immes, men ej
 på bestryker
 dra, med det
 edan i hålet
 ör, som man
 . Slutligen
 tvenne gån-
 ne, och an-
 ång.
 kogen och
 ums tjocke-
 e ofvan om
 erna åtskil-
 öppningen.
 eta sprickan
 rställd. Ku-
 ven hommit i

juka.

på ett svin till
 en just vid an-
 hulpen och får

från kramp, om
 ala Svärdliljan.

en befinner sig i

vaduren eller jungfrun, Jernörten, med blomma och rot, torka och pulverisera hela växten; blanda detta pulver med socker till en fjerdedel af dess vikt. Här-af gifves åt den sjuke i egen urin, hvarje morgon och afton, så mycket som kan inrymmas i en hasselnöt. Denna kur fortsättes under loppet af ett fjerdedels år.

N:o 4. Bär en äkta korall på halsen eller en ring, förfärdigad af en hvit åsnas hof eller af en elgklöfva, så anfalles du aldrig af denna sjukdom.

N:o 5. Aftag, så snart sjukdomen visar sig, endera af patientens skor och håll den lätt under den sjukes näsa, så återställes han genast och befrias för den gången från anfall. Att uppbyta den sjukes tummar är högst skadligt.

N:o 6. Eller förbränn mjelten af ett ungt föl eller af en korp till pulver och ingif den sjuke deraf litet i sender. Detta medel är i synnerhet verksamt mot fallandesot hos yngre personer. Likaledes är nyttigt att intaga så mycket som en ärtas storlek af det röda grus, som afsätter sig ur den sjukes urin.

N:o 7. Tag hvarje morgon, på fastande mage, pulver af förbrända människoben; eller stick den fallandesjuka, några gånger under anfallet, i venstra handens lillfinger och stryk det utsipprande blodet på läpparne.

Att förekomma frossa.

Detta sker genom att uppåta de trenne första blommande kornax, som påträffas.

Att fördrifva hvardagsfrossa.

N:o 1. Gif den sjuke, så snart frossan börjat, trenne rågkorn i handen och låt honom behålla dem under hela febern, att de må blifva genomfuktade af svett. Nedgräf kornen derefter under en gärdsgård,

som ligger aflägsen från boningshusen. Denna kur kan med fördel äfven begagnas mot den frossa, som kommer hvarannan och tredje dag.

N:o 2. Låt den sjuke under hela paroxysmen hafva litet hafre liggande i en lapp uti axelhålan och utströ dessa hafrehorn derefter på fältet. Detsamma hjälper äfven för annandagsfrossa.

N:o 3. Öfvergjut den sjukens hufvud, på den först inträffade söndagen efter frossans utbrytande, trenne gånger efter hvarandra med en skål vatten; uppsamla, så vidt möjligt är, detta vatten uti en annan skål och utslå detsamma vid en korsväg, så går frossan genast bort och den förste, som går öfver vägen, får sjukdomen i stället.

Medel mot annandagsfrossa.

N:o 1. Afklipp på en fredag, under nedan, naglarne på den sjukens händer och fötter och instick nagelstyckena i stjerten på en kräfta, som sedan kastas i flytande vatten, eller bind nagelstyckena invecklade i linne på kräftans rygg. Äfven är bra att låta en kräfta ligga i ett kvarter vin tills hon dör, och att, sedan man silat vinet, deraf dricka ett glas om dagen.

N:o 2. Lägg en gräshoppa, litet rågbröd och salt uti en linnelapp; häng detta på bara kroppen om den sjukens hals, men utan att låta honom veta hvad lappen innehåller. Efter 8 dagars förlopp kastas den i rinnande vatten.

N:o 3. Tag lika delar mjukt rågbröd, honung, spindelväf och salt; sammanknäda allt detta med litet ättika och bind denna deg på den sjukens nakna mage, precis på slaget 12 om middagen. Följande dagen, vid samma klockslag, aftages det och kastas uti ett rinnande vatten. Vanligen upphör frossan då genast, men om ej så sker, repeteras kuren.

N:o 4. Mycket verksamt har det visat sig, att före frossanfallet gifva patienten ett ägg, hvori en kvinna, som diar sitt eget barn, indrypt trenne droppar di. Äfvenledes berömmes det, att ingifva bot-tensats af den sjukes urin i vin, nemligen så mycket som en ärtas storlek till ett halft kvarter godt vin.

N:o 5. Bär kring halsen ett torkadt ormhufvud; eller uppåt hjertat af en nyfångad gädda och kasta gäddan i en å. Båda dessa medel äro att rekommendera.

N:o 6. Tag ett nybakadt bröd och skär under-till ett hål i detsamma och inslå deri litet bränvin; lägg sedan brödet på patientens mage, och låt det qvarligga der tills febern upphört, då det gifves åt ett svin att uppätas. Begagnas äfven med fördel mot tredjedagsfrossa.

N:o 7. Koka ett ägg i den sjukes urin, gör en öppning på ägget och gräf det ned i en myrstack. Eller lägg en liten spindel uti en nöt; inveckla nöten uti en linnelapp och låt den några dagar hänga omkring halsen på den sjuke, men utan att han får veta hvad innehållet är.

Medel mot gulsot.

N:o 1. Den sjuke låter sin urin på en ren linne-duk, som derefter upphänges till torkning. Detta upprepas med samma linneduk så länge tills den blir gul, då den sjuke är återställd.

N:o 2. Fäst en bandros på venstra bröstvärtan, så drager den gulsoten till sig. Ombyt emellanåt, med en ny bandros, så skall det ej dröja länge innan du blifver fullkomligt återställd.

N:o 3. Eller drick under loppet af några morg-nar litet af din egen urin och håll ansigtet tidtals öfver ett kärl med gult the och insup ångan deraf.

N:o 4. Gå tidigt en morgon före soluppgången ut i köksträdgården och uppryck en morot; urhalka den och låt något urin deri. Upphäng sedan moroten i skorstenen. När urinen nu genom röken har bortdunstat, så försvinner gulsoten. Moroten tages då ned och gräfvnes djupt ned i jorden.

N:o 5. Borra ett hål uti en nöt och inlägg deri en liten spindel, helst en med kors på ryggen; tilltapp hålet med vax. Bär denna nöt trenne dagar i ett snöre kring halsen; uppbränn den derefter.

N:o 6. Lägg vanliga trädgårds-snäckor, med öppningen inåt, på den sjukes nafvel och fortsätt härmed, tills den gula färgen alldeles försvunnit. Eller kasta din urin på hästgödsel, så skall äfven förbättring inställa sig.

N:o 7. Låt din urin uti en svinblåsa och upphäng denna uti rök i skorstenen. Allt efter som urinen i blåsan förminskas, aftager äfven sjukdomen och upphör slutligen alldeles, då blåsan bör nedtagas och nedgräfvnas i gårdstomten.

N:o 8. Gif en hungrig hund att äta en deg, beredd af hafremjöl och urin af den sjuke. Eller låt patienten i vin intaga litet saliv af ett diföl; detta är ett förträffligt medel.

Emot magkramp.

Emot denna sjukdom begagnas med fördel det straxt ofvan, under N:o 7, anförda medlet mot gulsot. Likaledes är det mot magkramp nyttigt, att en längre tid dagligen och på fullt fastande mage intaga litet af sin egen urin.

Medel mot blås-sten.

N:o 1. Lägg en sten, som blifvit funnen i blåsan på en i Maj månad slagtd tjur, uti en butelj

hvitt vin. Häraf bör den sjuke dricka ett glas dagligen och emellanåt slå nytt vin på buteljen. Observera att vinet bör af stenen färgas gult.

N:o 2. Genom att ingifva patienten sin egen urinafsats eller en annan persons blås-sten, — båda upplösta i vin, — befrias han snart från denna svåra sjukdom.

Att bota vattensot.

N:o 1. Koka ett nyvärpt ägg uti din egen urin och lägg det, sedan en öppning blifvit gjord på skalet, uti en myrstack; kasta urinen, hvori ägget kokats, uti ett rinnande vatten, men med strömmen. — Så snart myrorna uppätit ägget, försvinner vattensoten.

N:o 2. Uppkoka med honung saften af färsk Ålandsrot, (Hålsrot); intag häraf, elfva dagar efter hvarandra under nedan, så mycket, som rymmes uti ett halft äggskal, så försvinner vattnet.

N:o 3. Ganska verksamt är äfven att begagna den, under N:o 1 vid magkramp, angifna kuren med urinen i en svinblåsa.

Medel mot sjukdom i mjelten.

Lägg på venstra sidan, i trakten af mjelten, en ännu varm getmjelte; borttag den efter en stund och torka den i solen, så försvinner det onda hastigt.

Emot blodspottning.

Slå litet koppar- eller jernvitriol på botten af en dosa, gjord af askträ; spotta sedan trenne gånger blod derpå och tillse att vitriolen uppsmältes, så återställes du snart.

Emot stark afmaging.

N:o 1. Förtär några gånger under nedan di af en ung qvinna, som födt ett gossebarn, och åt hvarje gång litet socker ofvanpå.

N:o 2. Eller uppsamla och förtär om morgonen den dag, som fallit på Kamillblommor, (Gårdblommor, lukttuppor, hvitkullor, hvitört).

N:o 3. Koka ett hönsägg med så mycket af den sjukes urin, att denna räcker en fjerdedels tum öfver ägget. När det är hårdkokt, afplockas skalet, hvar på man med en nål sticker en mängd hål i äggets hvita, ända intill gulan; lägg sedan det afskalade ägget uti samma urin, som det är kokadt med; inkoka sedan urinen alldeles och lägg derpå ägget jemte det förut aftagna skalet uti en myrstack och kasta slutligen det kärlet, som begagnats, uti ett rinnande vatten, med strömfåran. Så snart myrorna förtärt ägget, börja den sjukes krafter att tilltaga igen.

Medel mot lungсот.

N:o 1. Uppsök vårtiden sedan safven kommit i träden, ett fläderträ af ungefär en half alns tjocklek; aflossa om morgonen före soluppgången en del af den mot vester vända barken, i form af ; utskär derefter af den blottade stammen en liten sticka och fukta denna med upphostningsvaret; inpassa stickan återigen på sitt ställe, tilltryck den aflossade barken och omlinda den med röd tråd. Efter detta förfarande förbättras den sjuke dagligen. Man bör ej glömma att hela tiden hafva ansigtet vänt mot öster och iakttaga fullkomlig tystnad.

N:o 2. Aftappa, på första eller tredje dagen efter nyets ingång, några droppar blod af den sjuke och låt blodet upptagas af en oblekt linnelapp; inlägg vidare i samma lapp nagelstycken af händer och fötter, jemte hår från alla delar af kroppen. Inknåda derpå densamma lappen med sitt innehåll uti vax; gör samma vaxbit till en smal tapp och instoppa den

uti ett på ett träd borradt hål, hvilket bör öppna sig mot öster; sätt slutligen en kil af ek i hålet.

N:o 3. Tag litet pulver af jernvitriol, som blifvit beredd på det sätt, som under N:o 1 vid tandvärk är beskrifvet; lägg det uti en asklåda och låt den lungsigtige spotta härpå. Så snart pulvret är upplöst, försvinner sjukdomen.

Att uppnå hög ålder.

Uppgräf vid höstdagjemningen en liten ek med roten och afskär dess slutända. Nedsätt uti hålet, **Medel mot tredjedagsfrossa.**

N:o 1. Bind, en stund innan frossan kommer, på den sjukens båda pulsar en bit af Vatten-ranunkeln; Vattenmöjan, Ältgräs, Solögon, Somöjor, Midsommarblomster; låt det ligga qvar 24 timmar, hvarefter det aftages och förbrännes. Kuren upprepas trenne gånger å rad.

N:o 2. Bär ett litet stycke af ett menniskoarmben eller öfversta spetsen af en gåsvinge omkring halsen på bara kroppen, så försvinner frossan snart. Eller tag ett lintyg på dig, som ett fruntimmer burit under månadsreningen.

N:o 3. Låt baka ett bröd, i hvars deg man inknådat all den urin, som patienten under anfallet afsöndrat. Gif detta bröd åt en hund. Detta medel är vida berömdt.

N:o 4. Sönderskär hjertat af en skjuten hare i trenne delar; torka och pulverisera alltsammans och gif frosspatienten deraf en tredjedel vid vardera af trenne på hvarandra följande anfall. Äfven är det nyttigt att på sängen upphänga ett människoben öfver den sjuke.

N:o 5. Sammanknäda blommor af vanlig Ljung; Lyng, Rosling, Moris, med honung och socker, och

ät här af en thesked, morgon och afton under de första åtta dagarne af nymånen, så försvinner frossan.

Att kunna stilla den plågsamma törst, som inställer sig under hetsiga febrar.

Ett godt medel i detta afseende är att taga en liten bergkristall och först låta den ligga i ett glas vatten och sedan lägga den på den af törst plågade sjukets tunga.

Mot hypokondri och melankoli.

Låt den sjuke sofva på några lagerbärsblad, så försvinner det onda.

Medel mot slag.

En frisk och kraftfull man bör ställa sin bara fot på den person, som blifvit träffad af slag, så återställles han snart.

Emot rheumatism.

Häremot har ett oftare förtärande af en på kattkött kokad soppa visat sig mycket verksamt; äfven har det befunnits nyttigt att låta korthåriga hundar sofva hos den sjuke.

Botemedel mot gikt.

N:o 1. Tag hår från alla ställen på kroppen och afklipp naglarne på händer och fötter; lägg det alltsammans uti en ren linnelapp och bind denna på ryggen af en kräfta. Kasta slutligen kräftan uti ett rinnande vatten, så blir du snart frisk.

N:o 2. Eller lägg linnelappen, som innehåller den sjukets naglar och hår, uti ett hål, som borrhålet uti en ek; tilltäpp hålet med en plugg af samma träd och smörj ympvax deröfver. Anmärkas bör, att kuren

skall företagas under våren eller sommaren, sedan safven kommit i träden, helst en morgon före soluppgången och stillatigande.

N:o 3. Lägg jord på det ställe, der gikten satt sig; när den blir varm, så slås den i en vanlig blomsterkruka, hvori planteras en rofplanta. Så snart rofvan begynner växa, upphör giktvärken.

N:o 4. Upprispa lindrigt det ställe, der giktvärken har sitt säte, så att några droppar blod uts ippra; upptag blodet på en liten bomullslapp och inkila den uti ett vid vägen stående pilträd.

Att bota podager.

N:o 1. Afhugg, dagen efter det fjerde kvartalet, då nymånen ingått, en gren af ett pilträd och tillyx den på ssamma sätt som vanligen sker med sättgrenar; koppa den sjuke 3—4 koppor samma dag och slå blodet uti ett kärl, som till hälften är fylldt med den sjukens urin. Omrör sedan blodet med urinen, att de väl sammanblandas; ställ pilgrenen deruti med roten i krukan, och låt den kvarstå der till trenne dagar före nyets ingång. Gör då ett hål i jorden med pilgrenen och slå blodblandningen deri och tilltryck mullen omkring pilpålen. Trenne dagar före näst derpå följande nymåne koppas den podagersjuka återigen, och sedan blodet på ofvan föreskrifna sätt blifvit hopblandadt med urinen, slås blandningen uti en urgröpfung i mullen kring den förut planterade pilgrenen. Ännu en tredje gång upprepas, trenne dagar före det derpå följande nyet och på lika sätt som ofvan nämndt är, koppningen och blodets blandning med urinen etc., då podagern alldeles försvinner.

N:o 2. Lägg det första hårstrå, som afklippes ett litet gossebarn, på det af gikt angripna stället, eller ingnid detsamma med *salva*, beredd af förbrända kvinnohår med svinflott.

N:o 3. Tag en god hand full af gult eller hvitt Kungsljus och pulveriserad krita, så mycket, som ett ägg rymmer; öfvergjut dessa båda delar med sådant vatten, som en smed begagnat till jernsmidets afkylning. Koka alltsammans uti en vanlig gryta, tills det blir ljumt, och låt den sjuke hålla sina fötter deri. Gör sedan ett hål uti jorden; slå vatten med vaxet och kritan deruti och tilltapp slutligen hålet med mull.

Medel mot rödsot.

N:o 1. Fukta ett stycke rödt tyg uti litet blod af en i Mars månad dödad hare och torka derpå tyget. Afklipp så vid behof en bit och lägg det uti en butelj rödt vin och låt den sjuke dricka deraf. Eller strö litet salt på den sjukens stolgång.

N:o 2. Uppskär af en gräsvall en grästorfvä, just på det ställe, der du straxt förut stått med din högra fot, och gräf ett hål i marken, gör sedan ditt behof i hålet, tillslut den med mull och lägg den skurna grästorfvän på sitt förra ställe, så försvinner rödsoten.

Medel mot rosen.

Använd samma medel som här ofvan, vid N:o 1, rödsots botande, är anfördt.

Emot bleksot hos qvinnor.

Den sjuke går en morgon före soluppgången till ett från boningshuset något aflägsset ställe, uppskar der en liten grästorfvä och låter sitt vatten på den blotta marken. Derefter lägges grästorfvän på sitt ställe igen, bak och fram, då bleksoten försvinner.

lit eller hvitt
 ket, som ett
 med sådant
 idets afkyl-
 gryta, tills
 fötter deri.
 med vaxet
 hålet med

litet blod
 derpå ty-
 et uti en
 Eller

storfa,
 med din
 an ditt
 ägg den
 svinner

vid N:o 1,

gången till
 lle, uppskar
 tten på den
 rfan på sitt
 svinner.

Att uppnå hög ålder.

Uppgräf vid höstdagjemningen en liten ek med roten och afskär dess slutända. Nedsätt uti hålet, der eken stått, en täckt kruka och låt ekens rotända, genom ett hål på locket, gå ned i krukans; fyll deröfver mull, att den ofvan kärlet varande rotdelen väl betäckes deraf. Påföljande vår uppgräfvess krukans, hvilken då är fylld af eksaft. Af denna saft, hvaraf dagligen en thesked bör intagas, blir man stark, frisk och får ett långt lif.

Kännetecken, som utvisa, om en sjuk person blir återställd eller dör.

N:o 1. Gnid den sjukas panna med ett stycke bröd eller hans fotsulor med litet fläsk och gif detta åt en hund. Äter hunden upp det, så återställs den sjuke, men i motsatt fall dör han. Eller lägg friska blindnässlor uti den sjukas urin; bibehålla de sig efter 24 timmars förlopp ännu friska och gröna, så kan man vara säker att helsan snart återkommer.

N:o 2. Lägg en bit bröd, hvari den sjuke bitit, på ett ställe, dit hvarken sol eller måne skiner. Allt eftersom sjukdomen tilltager, blifver brödet mörkare och några timmar före döden blir det kolsvart.

N:o 3. Om mjölk af en qvinna, som framfödt en gosse, löpar sig i den sjukas urin, så är föga hopp om patientens återställande. Likaledes är det ett godt medel, att omkring den sjukas hals hänga roten af en växt, hvilken har lika många blad, som antalet af de dagar han varit sjuk; ty åstadkommer detta förnøjelse hos patienten, så dröjer det ej länge, innan han blir frisk.

N:o 4. Beräkna dagarnes antal från den 26 Juli till den dag, då sjukdomen började, dividera detta tal med 3. Går divisionen för sig utan rest, så återkom-

mer helsan snart; blir 1 till rest, kommer sjukdomen ännu länge att fortfara, men blir resten 2, så dör han.

Att pröfva om ett sår är dödligt eller ej.

Tag lika delar sandelträ och blodsten (båda finnas på apoteket); pulverisera och sammanblanda dem väl. Upphetta derefter instrumentet, som förorsakat såret, så mycket, att det kan hållas i handen, och beströ detsamma med nämnde pulverblandning. Framkommer då på instrumentet blodperlor; så dör patienten; i annat fall icke.

Att kunna erfara om en frånvarande vän lefver eller är död.

Afbryt, under nämnande af den frånvarandes tillnamn, stjelken af en Fetknopp (Kål-alvif) och instick den under takbjelken. Grönskar växten, så lefver han; men förtorkar den, är han död.

Att få veta, hvarest liket af en dränkt person finnes.

Kasta en brödkaka uti vattnet, så flyter den till det ställe, der liket är och stannar stilla deröfver.

Att återfå hvad man blifvit bestulen.

Tag, under ett jemt upprepande af den misstänktes tjufvens namn, ett nyvärpt hönsägg, omlinda det med en grön silkestråd och lägg det uti brännhet askmörja, så angripes tjufven af förtviflan och får ingen ro, förrän han återlemnar det stulna.

Att laga så, att man får se tjufven i en dröm under natten.

Bind, då du går till sängs om qvällen, ett stycke lök och bröd om venstra armen, så får du i drömmen tydligt se tjufven; men akta dig, om du uppvaknar,

att rifva dig på bakhufvudet, ty då kan du på morgonen ej erinra dig den.

Att kunna förorsaka, att en stulen häst ej kan bortföras längre.

Detta vinnes, genom att i en bakugn inlägga den sadel- och betselmundering, som hästen burit, och sedan väl tillsluta ugnens öppning.

Att förhindra stöld af träd.

Man gör sitt behof på det ställe, der det stulna trädet stått, så blir tjuften förstörd.

Att ständigt hafva så mycket penningar man behöver.

Tag ur ett svalbo ett ägg, koka det att det bliver hårdt och lägg det sedan tillbaka i boet. Efter trenne dagars förlopp finner du då uti svalboet en rot af någon liten växt. Lägg denna rot uti din penningbörs, så skall der aldrig tryta penningar.

Att bereda sig lycka i spel.

Tag nio vittenslantar och nita tre och tre tillsammans och sammanfoga dem så, att de bilda formen af ett klöfverblad. Bär denna figur alltjemt på dig, så får du städse tur då du spelar. Detsamma vinnes äfven genom att bära på sig en bit af hjertat af en uggla eller hufvudet af en härfågel.

Medel att kunna intaga och behaga hvem helst man önskar.

Bär på bara bröstet ögonstenen af en härfågel eller ett gräfsvin, eller hufvudet af en glada, så lyckas du deri.

Att erfara om någon person, som man sitter till bords med, tänker ondt om mig.

Detta upptäckes derigenom, att man under blot-tade venstra skosulan binder tungan af en örn eller gam, och i högra handen håller roten af en Jernört, ty då måste den illasinnade personen genast resa sig upp.

Att få kött hastigt kokt.

Detta sker genom att lägga en bit glas eller stål uti eller strö litet salt inunder grytan.

Att förhindra att äggen blifva hårdkokta.

Detta vinnes derigenom, att du håller handen, under kokningen, på högra testikeln.

Att borttaga den öfverflödiga såltan från mat.

Man breder ett tunnt linne öfver öppningen till kärlet, hvori den för mycket salta maten befinnes, och strör derpå några korn salt, så drager detta såltan till sig.

Huru bröds möglande kan förekommas.

Detta sker genom att i degen lägga litet korn-blomma.

När bästa tiden är för slagtning.

Fullmånen lämpar sig bäst till anställande af slag, ty köttet är då saftigare och blir äfven lättkoktare. Äfven torde anmärkas, att högra sidans kött är det bästa och kraftigaste.

Om mjölks kokande.

Man bör aldrig uppkoka mjölken medan den ännu är spenvarm, ty djuret kan då lätt blifva sjukt.

Att förvandla rödt vin till hvitt och hvitt till rödt.

I förra fallet lägger man i vinet litet aska af hvita drufvor; i sednare af röda.

Att förekomma, att vin blir surt eller förskämdt.

Detta sker genom att i vinet inlägga roten af en vinranka, som vuxit på samma ställe som vinet.

Att göra vin klart.

Man slår en tallrik full med renad sand eller kisel och pulveriserad vinsten, lika mycket af hvardera, uti ett fat vin, hvarefter det väl omröres. Efter trene dagar är vinet fullkomligt rent och genomskinligt.

Att grummel i vin må sätta sig.

Detta sker genom att i vinfatet inlägga några rena kiselstenar, som man tagit uti rinnande vatten

Att göra förbrändt vin godt igen.

Slå litet vinsten, som blifvit uppglödgadt på en ny tegelsten, uti det skadade vinet och rör väl om, så återställes det till sin förra godhet.

Vinprof.

Lägg ett friskt ägg uti vinet, simmar det, är vinet godt; men sjunker det till botten, så är det förfalskadt.

Att förhindra öl och dricka att surna om sommaren.

Lägg uti drickat eller ölet, medan det ännu är varmt, en spån utaf torrved, som har ett kvarters längd och en tums bredd.

Att förhindra åskväders skadliga inverkan på en brygd.

Betäck kärlet, hvori brygden förvaras, väl med

bräder, lägg en linneduk deröfver och strö härpå salt, så skadas brygden ej det ringaste.

Att förekomma att drickat ej slår sig.

Man röker kärlen uti källaren, innan drickat in-slås, med eldkol.

Att hindra drickat att surna och grumla.

Man inlägger en ren kiselsten i fatet, eller upp-hänger ett ägg på en tråd i drickat, och gör dagligen ombyte med ett nytt. Är drickat eller ölet grumligt, klaras det genom att i kärlet inlägga litet sand.

Att återgifva surnadt dricka sin förra smak.

Lägg två a tre händer fulla med malt uti fatet, då råkar drickat ånyo i jäsning, då den sura smaken går bort; eller häng en liten hafrevippa med strå och ax (vid mognadstiden) uti drickat.

Att från dricka borttaga bismak af kärlet.

Detta sker genom att hänga några hveteax uti dricksfatet.

Att sommartiden hastigt afkyla drycker.

Nedgräf dryckeskärlet en half fot i jorden och uppgör derofvan en lindrig eld. Så snart denna brun-nit ut, finner man den derunder nedgräfdä vätskan kylig.

Rätta tiden för blommors planterande.

Blommor böra i allmänhet planteras vid fullmå-ne, men så kallade dubbla törnrosor tvenne dagar förut.

Att bringa en förvissnad blomsterväxt till lifs igen.

Detta sker genom att bredvid den vissnade plan-

tan sätta en Kameliablomma (Söttuppor, lukttuppor, hvitkullor; gårdblomster).

Medel att förhöja lukten hos törnrosen.

Detta sker genom att plantera hvita liljor i dess närhet; eller att ikring rotståndet sätta några hvitlökar.

Att få kärnan af en pumpa eller kurbits att på några timmar uppskjuta stjelk och blomma.

Kärnan lägges uti en väl tilltäppt kopp, med friskt menniskoblod, hvilken sättes på ett fuktigt ställe. Efter någon tids förlopp uttages kärnan och öfvergjutes med litet varmt vatten; sättes derefter ned i en kruka, fylld med jord, då man snart får se den i full blomma.

Om rätta tiden för grönsakers såning och planterande.

Alla rot- och lökväxter böra planteras under nedan; men alla blomsterväxter under fullmåne, och skidfrukter i sista kvarteret.

Att få goda kokärter.

Detta åstadkomes genom att så ärterna en onsdag eller söndag, under sista månqvarteret. Likaledes är det bra att så persilja vid samma tid, ty den blir då bättre.

Att skydda tidigt sådda ärter, bönor m. m. för nattfrost.

Detta vinnes genom att på samma gång ärten, bönan etc. planteras, nedsätta de risqvistar, som sedan skola tjena växten till stöd, ty dessa qvistar afleda frosten från den späda växten.

Att erhålla mycket stora rofvor.

Detta vinnes genom att låta fröen, några dagar innan de sätts, ligga inne i en stor urhåkad rofva.

Då ett ungt träd ej bär frukt.

Häremot brukas att i November eller Mars månad piska trädets stam med tågstuppar eller trädqvistar. Saftens cirkulation befordras härigenom.

Att förhindra den omogna fruktens affallande.

Sönderklyf en af trädets rotgrenar och insätt en kiselsten i klyftan; bind sedan omkring stammen en krans af Åkerklätt (Rödclint), Råglosta (lösta, svingga, svimmel, faxe, gassel).

Att skydda trädfrukter för höstdaggen.

Sätt ett kärl med vatten under trädet, så bevaras frukten.

Att skydda trädknoppar och frukter för frostsador.

Låt ett vid någon af trädets grenar fastbundet halmband nehhänga uti ett vattenfylldt kärl, som står nedunder trädet, så afhålles frosten.

Att kunna bestämma det blifvande fölets kön.

Betäckes stoet under nyet, erhålles hingstföl; men sker det under nedan, fås ett stoföl.

Att det blifvande fölet må få den färg man önskar.

Man håller framför stoet, under det det springer, ett föremål af den färg, man önskar det blifvande fölet skall få.

Att före födseln kunna veta af hvad kön fostret är.

Lägger stoet sig helst på venstra sidan, så är det

dräktigt med en hingst, lägger det sig deremot oftast på högra, så är fostret af motsatt kön. Det är nemligen känt, att det manliga fostret ligger närmare åt högra sidan, men det qvinliga mera åt den venstra.

Rätta tiden att utskära hingstfö.

Detta bör ske vid nymåne, emedan vätskornas tillopp då ej är så stort.

Att skydda hästar från styng af flugor och bromsar.

Uppdrag ett halmstrå med roten och gnid hästen dermed.

Att förekomma att sadeln trycker hästen.

Låt beklada sadeln inunder med rödfärgadt linnetyg, som vartiden blifvit insmordt med grodrom och torkadt i skuggan.

Att läka sadeltryck på en häst.

N:o 1. Tag frisk lera och ingjut deri hästens urin; sammanblanda detta väl och lägg deraf på det af sadeln skadade stället.

N:o 2. Tag en hand full frisk Tvålnäsa, (jungfrutvål, bitterblad); sönderkrossa detta mellan två stenar och lägg det på det skadade stället. Då växten blifvit genomvarm, nedgräfvdes den på ett ställe, der den hastigt kan förruttna, och det skadade stället tvättas derefter dagligen med kallt vatten.

Medel mot svulster, uppkomna af sadeltryck.

Lägg varm hästträck på öfver natten, så försvinner svulsten.

Emot svulster hos hästar i allmänhet.

Tag nyspunnet garn och lägg det på det svullna

stället. Obs. Att garnet förut bör kokas och ombytas tvenne gånger dagligen.

Medel mot maskar, som uppkomma i gamla sår hos hästar.

Instick några af hästens hår, före soluppgången inunder barken på en poppel, och upprepa detta flera dagar efter hvarandra.

Medel att begagna när en häst trampat foten, så att den blöder.

Blanda några af hästens hår med talg och lägg detta på det skadade stället.

Emot svullna hofvar hos hästar.

Häremot hafva ofta förnyade omslag af koträck visat sig nyttiga.

Om en häst är sömstungen.

Aftag hästskon och rengör det skadade stället, samt ingjut några droppar talg; lägg derofvanpå hästräck.

Medel mot splitt hos hästar.

Döda en ödla eller groda uti ett ämbar vatten, och tvätta det skadade stället, två eller tre gånger, med en i detta vatten doppad svamp.

Att betaga en häst trötthet.

Låt hästen sedan han hvilat ut sig något, stå i flytande vatten ända upp till knäna, emot strömmen; låt honom derefter åter hvila något, så försvinner mattheten.

Då en häst har form eller spatt.

Ingif hästen trenne hår, som sutit på blygden, i

ett stycke bröd och rid honom tills han blir varm; eller smörj betset med människoträck och lägg in det i hans mun och rid honom afvenledes varm.

Medel mot istadighet hos hästar.

Häremot tjenar att låta göra ett betsel af varg-skin.

Att stilla blodet vid afhuggande af svansen på en häst.

Lägg några hår från hästens födslolem på den blödande ådern, så stannar blodet.

Mär ändtarmen går ut på en häst.

Tvätta den utfallna ändtarmen alla dagar med varm urin.

När hästen icke kan stalla.

Ingif hästen några gånger varm människourin.

Emot mask hos hästar.

Torka och pulverisera afgangna maskar och gif hästen deraf i bröd; eller gif honom två a tre gånger litet af sin egen urin eller en nöt full af människoträck.

Emot rost hos hästar.

Bränn en ännu blind hundvalp i ett nytt lerkär till pulver; håll under hästens näsa en vipa nykott humla och inblås derunder något af ofvannämnda pulver i näsborrarna.

Att behandla en sjuk häst, då man ej känner sjukdomen.

I sådant fall gifver man honom något af egen urin eller afskrap af de på framdelen sittande vårtor.

Emot hästsjukdomar i allmänhet.

Lägg sadeln bakvänd på hästens rygg och drag den ned öfver ländkorset.

Om en häst är förtrollad.

Gif hästen en Johannisört (lunghyperit); verken hirken pirken, så försvinner förtrollningen.

Att få en ko drägtig.

Pulverisera alknoppar om våren och ingif kon deraf i nybakadt bröd samt låt henne strax derpå bespringas.

Att erhålla plummon och körsbär utan sten uti.

Sönderklyf det unga trädets stam ända till roten och uttag märgen försigtigt; igensmeta sprickorna och bind en tråd om trädet, så växer det snart tillsammans igen och frukten blifver alltid utan stenkärna.

Att få sura trädslag att bära söt frukt.

Borra, ett kvarter från marken, ett snedtgående hål i trädet och inlägg deri litet honung; tillplugga sedan hålet och smeta ympvax deröfver.

Att föryngra ett gammalt träd.

Detta sker genom att lägga en hagtornsrot under trädets rot och gödsla med svinspillning.

Om sympati och antipati träden emellan.

Vinstocken trifves synnerligen väl i närvaro af körsbärsträd och alm. Kastanjen bär dubbelt mera frukt, då han står nära mullbärsträd; och så tvärtom. Hasselns grannskap skadar alla träd, med undantag af äppelträd, som bära sura äpplen. Koloqvintväx-

ten förderfvar alla växter. Rosor blifva i närheten af lökväxter mera välluktande. Sparris och purjo trifvas väl tillsammans. När vinrankan blommar, uppstår en egen rörelse i vinfaten.

Att erfara hvilket sädeslag följande året blir mest gifvande.

Sätt några korn af hvarje sädesart den 8 Juli och tillse hvilketdera slaget skjutit bäst upp till den 20 i samma månad; ty detta blir påföljande året mest fruktbarande.

Hvilken tid är det mest lämpligt att göda jorden?

Det är nedan, ty derigenom undviker man att få ogräs i säden.

Försigtighet med såningssäden.

Den bör ej läggas uti vanliga mjölsäckar, utan förvaras till såningstiden uti rena linnesäckar, som ej böra öppnas förrän man skall så. Derigenom undvikas brand i säden.

När bör såningen ske?

I allmänhet bör säden sås antingen förmiddagen under nymåne eller eftermiddagen i nedan. Utom arter och vicker bör intet sädeslag sås vid månskifte. Bohvete skall sås i sista månskiftet, så blir det godt.

Medel att afhålla fåglar såväl från den nysådda åkern som de mogna sädesfälten.

N:o 1. Detta vinnes genom att företaga såningen på qvällen och ej igenmylla säden förrän följande morgonen; gäller äfven om trädgårdssädd.

N:o 2. Eller tag af utsädet några korn i munnen och behåll dem der, utan att hvarken tala eller spotta. Sedan såningen är fullbordad, nedgrävas de

uti åkern. Eller nedgräfv på säningsfältet en ny kruka med en groda i.

Att afhålla vilda djur från den besådda åkern.

Sönderstöt torkad hundträck, blanda det med sand och strö deraf rundt omkring fältet; eller nedgräfv små bitar af en dödad hund på ringa djup omkring åkern.

Att afhålla skräpukor och mask från besädt fält.

Detta vinnes genom att i åkerns midt nedgräfv benet af en hare.

Emot små åkersniglar.

Beströ marken här och der med grodrom eller fukta din hand, då du sår, dermed ibland.

Rätta tiden att förstöra mullvadshögar.

Det bör ske under det månen är i tilltagande och vid klar och torr väderlek.

Tiden när höslättern bör företagas.

Detta bör ske när månen är i tilltagande, ty då blir fodret bättre och saftigare.

Rätta tiden för träds fällande.

Träd, som skola användas till bränsle, huggas i Januari, löfträd vid månens aftagande och barrträd vid dess tilltagande. Byggnadsvirke fälles i November, December eller Januari, under nedan. Skeppsvirke skall fällas uti sista månskiftet i Januari månad, då ingen sunnanvind blåser, helst efter trenne dagars lugn.

Rätta tiden för pils planterande.

Pilen bör planteras uti Februari månad, under sista månskiftet.

Att fördrifva myror.

Detta lyckas genom att kasta afskråde af fisk i myrstacken.

Att förhindra skogsbrand att sträcka sig vidare.

Låt göra en smal uthuggning genom skogen, på den sidan om elden, som dess framskridande sker; (finnes förut en farväg, behöfs ej); tänd sedan på skogen på den sidan om vägen, som gränsar till elden. Den påtända elden närmar sig då mot skogselden, och båda slockna af sig sjelfva då de mötas.

Att få lycka vid metning.

Detta vinnas om man lägger en liten bit kamfert i den ask, hvori metbetet förvaras.

Att befordra förökelse af ål uti kärr eller sjö.

N:o 1. Sönderskär ett ålskinn uti helt små bitar och kasta dem uti det vatten, der du vill att ålen skall föröka sig, så vinner du din önskan.

N:o 2. Afskär en qvist af en hassel och utstick på en äng en grästorfvä af hasselqvistens längd; gör sedan med fingret en räanna å jordtorfvans grässida och inpassa hasselqvisten deri; utskär en grästorfvä af samma storlek som den förra, och lägg dem båda med jordsidorna åt hvarandra; åtskilj efter trenne dagars förlopp grästorfvorna från hvarandra, så återfinner du dem fullsatta med blå maskar. Sammanpacka sedan grästorfvorna på samma sätt som förut, sammanbind dem med en tråd och kasta dem derpå uti sjön der du önskar få ål, så skall denna din önskan snart uppfyllas.

Att befodra kräftors förökande.

N:o 1. Tag friska, fullvuxna, lefvande kräftor och sönderstöt dem med litet regnvatten uti en mortel till en degig massa, ock lägg denna uti ett med regnvatten till hälften fylt kärl; efter några dagars förlopp uppkomma en mängd små maskar deri, hvilka befuktas med oxblod och födas på detta sätt; när de blifva något större, så ökas tillsatsen af blod med litet vatten. Slutligen utkastar man dem i ett litet passande kärr, som är omgifvet af gräsvall och har aflopp.

N:o 2. Fukta askan af förbrända kräftor, lagd uti ett lerkärl med litet vatten, så uppkomma deri inom tjugo dagars förlopp små maskar, hvilka på ofvannämnda sätt befuktas med oxblod, hvarefter de kastas uti ett härr eller en bäck.

Att förekomma grodors smackande under natten.

Detta sker genom att vid kanten af diket upp-tända en eld och underhålla den hela natten.

Att skjuta träff.

N:o 1. Inblanda i blyet, hvaraf du stöper kulor, hjertat eller lefvern af en flädermus, så skall du alltid skjuta träff.

N:o 2. Eller tag blod ur din högra hand, torka och pulverisera det samt inblanda det uti krutet.

N:o 3. Tag härfågelsungar utur nästet medan de ännu äro helt unga; uttöm blodet på dem och låt det torka; förbränn en af ungarne uti en väl tillsluten jernpanna till aska och sammanblanda askan med det torkade blodet; tag af detta pulver en fjerdedel till fem skålpund krut, så erhåller du ett krut, som aldrig förfelar målet.

Att träffa målet med en pil.

Beströ pilen med pulveriserad magnetsten.

Att gjuta kulor, som genomtränga all ting.

Detta åstadkommes genom att i hvarje kula inlägga ett hvetekorn.

Att bereda krut som ej smäller.

Blanda krutet med lika mycket pulveriseradt hundben, så smäller det ej.

Att förorsaka det en annans skott förfelar.

Tag i hemlighet ett litet stycke af den trasan, hvarmed den andre putsar sitt gevär, och inlägg den uti ett hål, som borrats mot söder eller öster på en ek och tilltäpp hålet med en hagtornsplugg. Så länge traslappen qvarligger i trädet, kan personen ej träffa med något enda skott; den som inlagt trasan måste åter uttaga densamma.

Att göra ett förtrolladt gevär åter brukbart.

Lägg som förladdning emellan krutet och kulan litet mossas jemte en dödskallefjäril (en vanlig nattfjäril med en dödskalle aftecknad på hufvudet); afskjut derpå geväret, så löses förtrollningen.

Att framlocka villebråd ur skogen på en mils omkrets.

Skjut ett villebråd, som är drägtigt; uttag fostret och koka det i en kittel med vatten, tills det förvandlas uti en geleartad deg. Tag derpå rötterna af en vanlig Libbsticka och Pimpinell (bockrot), en hand full af hvardera och dubbelt så mycket ler af en bakugn, jemte en thekopp med stött salt och något silllake; sammanblanda allt detta med det till gelee kokta fostret, och bestryk med denna massa träden på en

omkrets af ett bösshall, så skall du snart få se att vil-
lebrådet i grannskapet kommer dit.

Att skydda sig för vilda djurs angrepp.

Man smörjer sig med lejonfett, så vinner man sin
önskan.

Att tämja obändiga hästar.

N:o 1. Stryk hästen några gånger, med flata
handen, från hjessan ned till näsroten och från mid-
ten af ryggen till ländkorset, så vinner du din önskan.

N:o 2. Eller bind ett stycke af den lina, hvar-
med en förbrytare blifvit hängd, uti hästens mahn, så
blir han så nedslagen, att han börjar svettas, och är
då ej svår att styra.

N:o 3. Låt förfärdiga spårtrissorna af lanken
till en galgkedja, så uppnår du äfven din önskan.

Att göra en häst modig.

Gif hästen två a tre gånger pulver af den hinna,
hvare ett föl blifvit framfödt.

Att betaga en häst skygghet.

Detta lyckas om du framför hästen håller ett
fönsterglas, ty de flesta djur hafva skygghet för glas.

**Att förekomma att en bunden, yster häst ej
lössliter sig.**

Detta uppnås genom att smörja remtyget med
hästträck.

Att få en häst att springa fort.

N:o 1. Gif hästen att äta öfver natten hafre uti
en öfver öronen fastbunden säck; eller häng en varg-
tand omkring hans hals.

N:o 2. Ingnid hästens hals med blod af en svart

hönstupp. Obs. I närheten af kattor, afvensom då hästen drager ett lass hästben, blir han svag.

Att en häst vinner vid kapplöpning.

Detta lyckas om du vid munbetslet binder roten af en Spåmanstistel eller Jernört.

Att hindra en häst att gnägga.

Bind en liten sten vid hästens hufvud, så gnägar han ej.

Att förekomma att en häst angriper fruntimmer.

Fruntimmer äro, under reningsperioden, ofta utsatte för att angripas af hingstar. Detta förekommes, om fruntimret låter på morgonen inlagga litet hästräck i sin sko och går något derpå.

Att anbringa på en häst en hvit stjerna eller så kallad bläs i pannan.

N:o 1. Koka en lefvande mullvad i vatten och låt den qvarligga deri trenne dagar; tvätta derpå hästen der och hvar man önskar bläsen.

N:o 2. Tag vanlig brödddeg, forma den till en stjerna och låt baka denna i ugn; uttag den sedan och klyf den midt itu, och lägg degsidan på det ställe, der du vill hafva bläsen. Brödskifvan qvarblifver tills den kallnat, hvarefter den aftages, då håren af falla och nya hvita uppstå. Man vinner äfven ändamålet genom att insmörja det ställe, der bläsen skall vara, med gräfsvinsfett.

Rätta tiden att pålagga föl.

Bästa tiden härför är fullmånen, ty fölen blifva då kraftigare.

Om kalfven är tjur eller ko.

Om tjuren i språnget uppstiger från kons högra sida, blifver det tjurkalf, men stiger han från venstra sidan, blifver det en qvigkalf. Läger kon sig på venstra sidan, tillkännagifver detta, att hon får en tjurkalf och i motsatt fall en qvigkalf.

Att laga att en ko kalfvar om dagen.

Mjölka kon den dag man upphör att gifva kalfven mjölk, endast på aftonen, och vidrör icke på hela dagen kons spenar, så skall nästa kalfning inträffa om dagen.

Hvad som bör iakttagas första gången en ko kalfvar.

Om man ingifver kon litet efter första kalfningens efterbörd, så blir hon framdeles frisk, gifver god mjölk och framföder kalfvar lätt.

Hvilka kalfvar som äro bäst att pålägga.

De kalfvar, som födas mellan Kyndelsmessan och Fastan, blifva goda mjölkkor; de som äro födda under nedan blifva sällan goda dragare.

Att en ko skall mjölka mycket.

Gif kon, straxt efter hon framfödt första kalfven, en half ålstjert uti en half brödkaka att äta.

När en ko börjar sina.

Ingif kon om morgonen litet af hennes egen mjölk, så återkommer mjölken snart.

Att betaga gödsko mjölken.

Ingif kon litet af sin egen mjölk, uppblandad med socker och dricka.

Mot blodblandad mjölk.

Låt kon insörpla den blodblandade mjölken, så försvinner detta onda.

Att en ko nästa gång må få en qvigkalf.

Tag litet af det blod, som vid kalfningen afgår, och begraf den under ett äppelträd.

Att skydda fäkreatur mot vargar.

Ingif boskapen värtiden litet torkadt vargkött, så skyddas den under hela året för vargar. Detsamma gäller ock för hästar och får.

Om boskapen är förtrollad.

Man förfare då, såsom straxt ofvan, vid hästars förtrollande.

Att förebygga att en ko ej vidare må kasta kalfven.

Förbränn hufvudet på den kastade kalfven och gif kon litet af detta pulver, uppblandadt med salt och harhår.

Att förhindra mjölkbrandens utbredande.

Torka och pulverisera något af ett af mjölkbranden dödt djur, och ingif såväl de sjuke som friske kreaturen deraf, de sjuke dock oftare.

Emot sjukdomar i allmänhet.

Ingif boskapen torkadt och pulveriseradt oxkött, blandadt med vinättika; eller någon del af ett kreatur som dött i samma sjukdom, som det sjuka,

Emot vårtor på hufvudet och hals hos hornboskap.

Underbind vårtorna, vid aftagande måne, med hästhår, så försvinna de.

När kreaturet icke idislar.

Ingif kreaturet litet bröd, fuktadt med saliven af ett idislande få.

Emot skada, förorsakad af oks tryckande.

Se hvad ofvan i detta afseende är sagt om hästar.

Emot giftiga bett hos hornboskap.

Man lägger en torkad groda på det skadade stället.

Emot blodpinkning hos kreatur.

Gif kreaturet kärnmjök eller litet af den egna urinen.

Att få ett kreatur att följa efter öfverallt.

Häng kring kreaturets hals en krans af hvitblommiga Blind-nässlor (plister; pipnässla och korsnäta).

Att vänja en vädur af med att stängas.

Detta åstadkommes genom att borra ett hål i endera hornet, nära intill roten.

När kopporna utbryta bland får.

Förbränn en del af ett får, som dött deri, till pulver och gif de öfriga fåren deraf uti fodret samt låt dem under tvenne dagar ej få att dricka.

Rätta tiden för ullens afklippande.

Ullklippningen bör ske vid tilltagande måne, ty ullen blifver då bättre och mjukare.

Rätta tiden att insätta svin att gödas.

Detta bör ske tiden omkring Bartholomei-dagen, då månen är i första kvarteret.

Att svinen må hålla sig friska.

Borra i båda ändarne i foderträget ett litet hål och inlägg deri några qvicksilfverkulor; tillplugga sedan hålet med något hårdt träslag.

Emot pest hos svin.

Ingif den sjuke hjertat af ett i pesten dödt svin, finhackadt och uppblandadt med kli.

Emot dynt hos svin.

Ingif svinen såpvatten, helst sådant, hvari en människa tvättat sig.

Rätta tiden att slagta svin.

Slagten bör anställas under nyet, emedan fläskot då blir saftigare.

Att få veta, hvilken som blir bästa hunden i en hundkull.

Den bästa hunden blir den af valparne, som hunden först hemtar, då man gömt dem på ett aflägsset ställe; äfven får denne ögonen senare öppna än de öfrige.

Att göra en hund sig trogen.

Man gifver hunden en bit bröd, som man en längre tid burit i armgropen, eller spottar hunden ofta i halsen.

Medel hvarigenom ingen hund skäller på mig.

Detta vinnes om jag bär en harfot, bunden på högra armen.

Att undgå att blifva biten af någon hund.

Detta sker derigenom, att man bär på sig en bit af en gråbo, eller af en jernört; om en hund rusar

emot dig, behöfver du blott böja tummen inåt flata handen, så gör han dig ingen skada.

Att förekomma att en hund blir galen.

Detta lyckas genom att låta honom en gång förtära litet qvinnomjolk.

Att bota antipati för kattor.

Bind några katthår på bara armen, och låt dem ligga der en tid.

Att en katt ej må snatta.

Detta vinnes om morrhåren afklippas; men der-
efter tager katten ej heller några rättor.

Att förmå en katt qvarblifva i nytt boningshus.

Bär katten bakvändt in i det nya huset, så går han aldrig derifrån.

Att lära papegojor att tala fort.

Låt papegojan säga orden efter ett barn eller qvinna, så lyckas det.

Att erhålla hvita påfoglar.

Häng öfver honan ett stycke hvitt tyg, under det hon utligger äggen.

Att erhålla trollhöns.

Stryk äggen från den spetsiga ändan till den trubbiga, så erhålles förtrollade höns. Obs. De ägg, som läggas vid tilltagande måne, blifva säkrast utkläckta.

Att utkläcka höns, som årligen få ny färg på fjädrarne,

Låt utkläcka ägg, som äro värpta skärtorsdagen,

så erhålles deraf höns, som årligen förändra fjädrarnes färg.

Att inköpta höns ej bortgå.

Tvätta deras fötter i rent vatten och låt dem dricka af detsamma. Detta bör repeteras flere dagar, hvarunder hönsen böra hållas instängda; eller gif dem brödbitar att äta, som man förut hållit i munnen.

Att fasthålla en tupp vid bordet.

Nedtryck tuppen med vensta handen vid bordet och drag med den högra ett streck med en kritbit från tuppens nacke öfver hufvudet, kammen och näbben ett godt stycke ut åt bordet, så blir tuppen stillaliggande på bordet, endast man försigtigt lyfter handen ifrån honom.

Att laga så, att dufvor ej bortflyga eller blifva tagna af höken.

Utryck tvenne pennfjedrar ur dufvans högra vingge innan hon insläppes i dufslaget, och sätt pennor i någon springa af detsamma; lägg äfven roten af en spåmanstistel uti dufvornas drickskärl. Äfven är bra att inlägga i dufslaget stora Grofblad (Låkebläcke).

Att förekomma räfvares, mårdars och kattors besök i dufslaget.

Detta åstadkommes derigenom, att man framför ingången hänger ett stycke vargpels.

Att afhålla vargar från gården.

Begrafv en vargsvans på gårdstomten, dock ej för djupt.

Att vara säker för vargens angrepp.

Detta vinnes derigenom, att man bär ändan af en vargsvans på sig.

Att på en enda dag förjaga alla råttor ur ett hus.

N:o 1. Samla i början af sommaren Hund-tungeörten (munklöss); sönderkrossa stjelkarne öfverallt, der råttorna pläga visa sig, så nödgas de inom dagens utgång lemna huset, ty de hafva den största afsky för denna växt. Finnes råttor på skepp, vilja de heldre dö i vattnet, än vistas i grannskapet af denna ört. Men det är en pligt att underrätta närmaste grannar, ty vanligen taga de sin tillflykt till närmaste granngård.

N:o 2. Lagg afskurna råtthufvuden der och hvar i huset, så begifva de sig också bort.

Att afhålla råttor från att uppåta böcker.

Ställ i grannskapet af böckerna ett fullt vattenglas.

Att fördrifva ormar från gårdstomten.

Skaffa dig en röd tupp, så vinner du din önskan.

Att befria sig från s. k. hussyrсор.

Detta lyckas, om man i huset insläpper en åkersyrsa; den sednare förjagar den förra, utan att sjelf bli qvar.

Att befria sig från flugor i rum.

Häng framför ingången till huset en vargsvans på en stång; sammaledes fördrifvas myggor, genom att upphänga en hästsvans.

Att göra glas böjligt.

Låt glaset en tid ligga i vatten, destilleradt af människoblod.

Att göra bernsten fullt klar.

Nedgräf bernsten en tid uti jorden, så blir den klar.

Att göra en polerad korall ännu vackrare.

Detta vinnes, om en kraftfull mansperson bär korallen på sig någon tid.

Att återgifva glansen åt en gammal urkedja.

Koka kedjan uti en ung gosses urin, hvori salmiak blifvit upplöst.

Att få en blank guldring, som hänger på en tråd, att svänga rundt omkring.

Häng ringen på en tråd öfver ett bord, hvarpå en duk ligger, så hänger han alldeles orörlig; men lägges ett guldmünt under duken, så börjar ringen att svänga rundt omkring.

Att utan klocka bestämma tiden.

Man håller en guldring, fästad på en tråd, uti öppningen af ett vanligt dricksglas, så att armen, dermed tråden hålles, stödjdes mot bordet; efter en liten stund börjar ringen svänga af och an och angifver tiden genom bestämda slag mot glasets kanter; derefter blir den åter stilla; detta har man kallat fiderisk pendel.

Att använda en guldring till väckare.

Upphäng ringen på en tråd och lät den hänga i öppningen på ett dricksglas, samt ställ detta vid din hufvudgård, så väckes du genom ringens klingande mot glaset, precis den timma du önskar.

Att få bort en ljustjuf utan att vidröra den.

Detta sker derigenom, att man håller ljussaxen på motsatt sida, med dess spets uppåtvänd.

Att kunna släcka skorstenseld.

Uttag trenne glödande kol ur spiseln eller kakelugnen, i hvars rör det brinner, och håll dem på litet afstånd derifrån, tills de förkolna, då skorstenselden är släckt.

Att dämpa en eldsvåda.

N:o 1. Sammanveckla ett lintyg, hvaruti en jungfru menstruerat, eller en linneduk, som blifvit begagnad vid en kvinnas nedkomst, och kasta den i elden; eller ställ ett tvättråg på sned emot eldslågan.

N:o 2. Förbränn ett rågröd och sönderstöt det till pulver; lägg en knifspets kammarsopor dertill, och sammanbind detta till ett knyte, så stannar elden straxt.

Att göra stål mjukt.

Förbränn fläderthe i en ny jerngryta till aska, samt kasta stålet, förut glödgadt, deri, så blir det mjukt

Att göra jern magnetiskt.

Lägg det jernstycke, som du vill hafva magnetiskt, på en jernskifva, med båda ändarne riktade mot syd och nord, och bestryk det flera gånger i samma riktning med ett annat jernstycke, så lyckas det snart.

Att betaga en magnet sin kraft.

Bestryk magneten flera gånger med hvitlök, så förlorar den sin kraft. Vill du återgifva magneten sin kraft, så bestryk den med bockblod.

Om de märkvärdigaste egenskaper hos slagrutan.

Slagrutan består af en böjlig käpp af hassel eller annat trä, hvars båda ändar du håller mellan tummen och pekfingeret, så att spöet är böjdt uppåt. Nu riktar du din tanke ständigt på det föremål du vill uppsöka, och när du kommer till det ställe, hvarest det sökta finnes, sänker sig slagrutan nedåt. Med denna kan du såväl uppsöka metaller som spår efter människor och djur, dem du önskar återfinna.

Att begagna en kompass, att dermed uppsöka metallådror.

Lägg kring kanten om en kompass, och lika långt från hvarandra, lika stora stycken af de olika metallerna. Stalles detta instrument öfver ett ställe, der slagrutan angifvit närvaro af metallen, så vänder kompassen sin spets åt det metallstycke på instrumentet, som är af samma slag, som den i jorden befintliga metallen.

Att upptäcka om och på hvilket djup vattenådror finnas på ett visst ställe.

Tag ett nytt oglaceradt kärl, hvori rymmes 4 a 5 skålpund vatten, och lägg deri 5 lod hyfvelspån, 5 lod hvit virak och 5 lod svafvelblomma; blanda alla dessa ingredienser väl ihop, tillägg 5 lod väl renad, från flott befriad och torr ull; nu betäckes kärlet med ett lock och deröfver bindes ytterligare en svinblåsa; härefter väges kärlet med dess innehåll noga, nedgräfvnes en fot djupt i jorden och betäckes ofvantill lika högt med mull; står så orubbad tjugofyra timmar, då den uppgräfvnes. Har den nedgräfd krukans aftagit i vigt eller åtminstone icke alls tilltagit, så finnes der ingen källåder i jorden; har den deremot tilltagit i vigt, så bestämmes noga huru mycket den

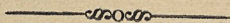
tilltagit. Öfverstiger nemligen kärlets vigt den ursprungliga något mindre än 4 lod, så finnes vatten i jorden 75 fot derunder; vid 4 lods öfverskott på 50 fots djup; vid 6 lods öfverskott på $37\frac{1}{2}$ fots; vid 8 lods öfverskott på 25 fots och vid 10 lods öfverskott finnes kallåder redan på 10 fots djup från marken, o. s. v. Dock må beräknas, att man vid denna undersöknings anställande måste ha fullkomligt torr väderlek, ty i annat fall blir resultatet icke pålitligt.

Att genom observation på månen kunna förutsäga väderlekens beskaffenhet.

Sådan väderleken är på fjerde eller femte dagen efter fullmånens ingående, sådan blir den vanligen under hela månaden. Och likadan väderleken är beskaffad om morgon, middag och afton på nymånens fjerde dag, sådan blir väderleken också under första kvarteret, under fullmånen och i sista kvarterskiftet. Allt efter som månens öfre spets, dess midt eller dess nedre spets visar sig dunklast vid tilltagande måne, så blir första kvarteret i fullmånen eller sista kvarteret regnigt.

Att erfara det ögonblick, då fullmåne ingår.

Ställ ett med vatten fylldt glas i fria luften, så rinner vattnet vid fullmånens ingående öfver glasets kanter.

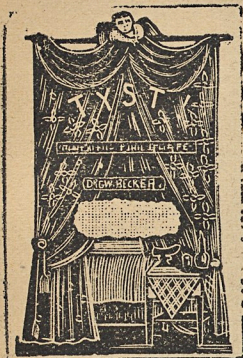
Mjöl

At

"Hvad
eeren då
drägt.
skjutas,
bänka.
"Vill in
det?"
fången

-So

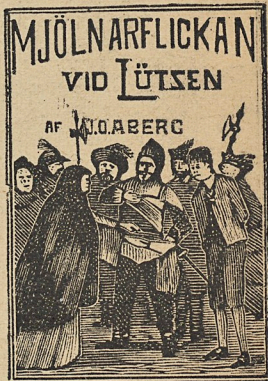
❁ Förseglade Böcker. ❁

Tyst	40 cts.
Det Fysiska Äktenskapet.....	40 cts.
Amor och Hymen.....	40 cts.
Njærlighedens Glæder	40 cts.

Mjölnarflickan vid Lutzen.

Af J. O. ÅBERG. Pris 15c.

“Hvad vill ni, vördade syster?” sporde officeren då han varseblef Annchens nunne-drägt. “Hertigen vill ej, att fången ska skjutas,” svarade den unga flickan utan att blinka. Officeren tog ett par steg tillbaka. “Vill inte,” sade han förvånad, “hur vet du det?” “Jag har hans befallning att föra fången med mig till ett kloster.

Kärlekens Seger.

En sann historia från 1860-talet om ett frieri och en inmurad kopparkittel.

AF
HENRIK WRANER.
Pris 10c.

— SOUTH MINNEAPOLIS CARD Co., — Minneapolis, Minn.—

Blodbröllopet,

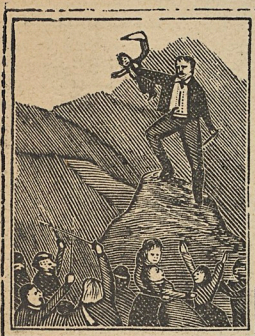
—eller—

— Röfvarehöfdingens slut. —

Berättelse af *Fred. Hoffman.*

Innehåll: Kvarnen, Kärlek och hämd, Bröllopsgåfvan, Fången.

— Pris 15c. —

Zigenarkonungen,

eller Fiolen från Edeleny.

Berättelse af *Ferdinand Hoffmann.*

Innehåll: Arfvingens dop, Grym dom, Zigenarens hämd, Fostersonen, Hittebarnet och grefvedottern, Fiolen från Edeleny.

— Pris 15c. —

Striden om en million,

—eller—

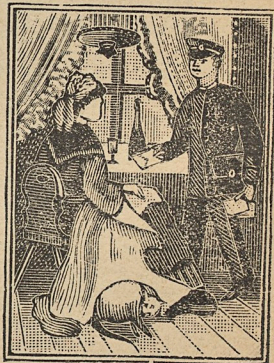
På denna och andra sidan linien.

En berättelse från våra dagar af

Guido Werner.

Innehåll: En dålig början, Blanka kiselstenar, Förräderi, Der hemma, Tecken och under, Ett bref, Mister Jonathan.

— Pris 15c. —

—SOUTH MINNEAPOLIS CARD Co., - Minneapolis, Minn.—

ungen,

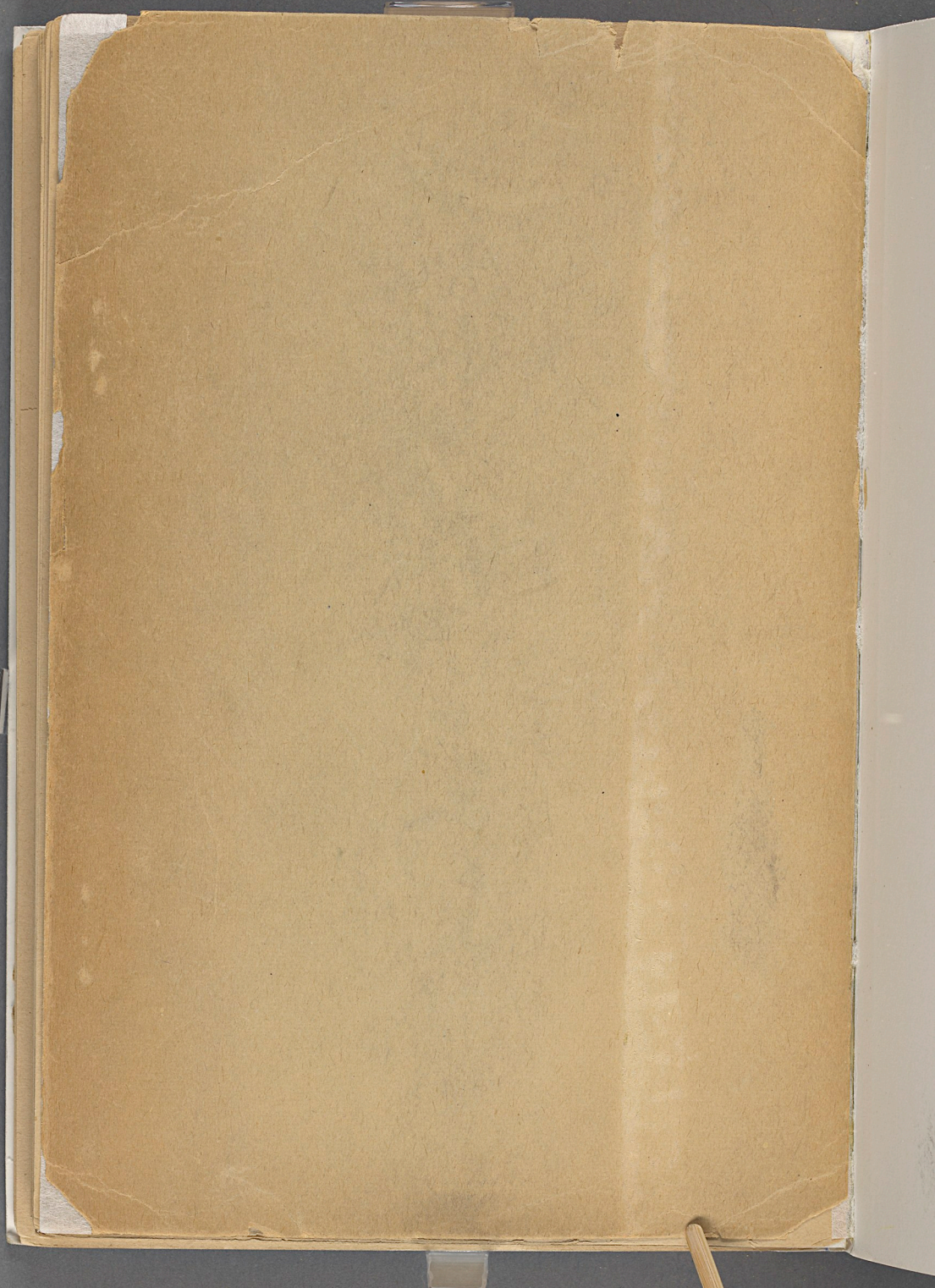
Edeleny.

Hoffmann.

Gym dom, Zi-
Hittebarnet
n Edeleny.

apolis, Minn.-

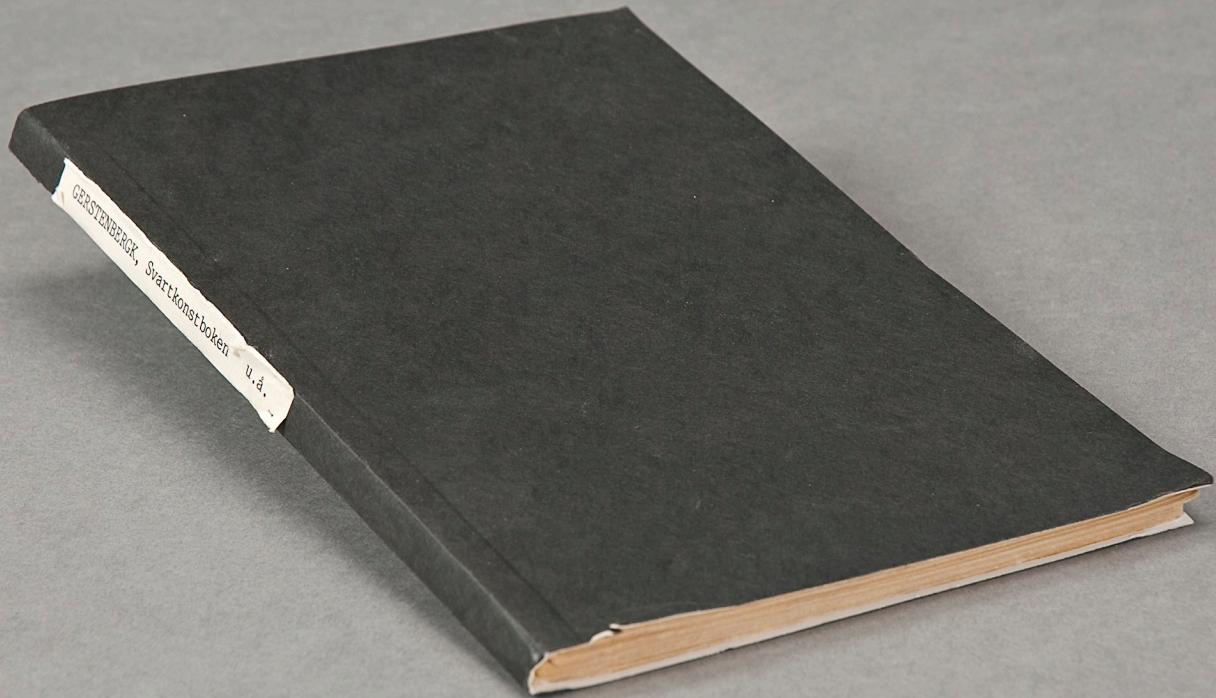

GERSTENBERGK, Svartkonstboken

u.å.

GERSTENBERG, Svartkonstboken
u.å.